

మఱిమృత్

రచయిత

రాయసం వేంకటరమణయ్య

4

—: ఇందువచ్చు పాత్రలు :—

1. ప్రకాశం.— ... (నాయకుడు)
2. ధనుంజయుడు } ... గూఢచారులు
3. నాగేశం }
4. భాగ్యం—: ... ప్రకాశం మిత్రుడు.
5. మురిపాపిరావు— ... పూచాలకాధికారి.
6. ముడిలాధిపతి
7. కోటిశ్వరుడు ... (చీకటి వ్యాపారకుడు)
8. కళ్యాణి:— ... (నాయకి) పురపాలకుడు కూతురు.
9. రంభ:— ... నాట్యకర్త.

మనవి:—

నా చిరకాలమిత్రుడు పోలూరు రామచంద్రయ్యగారి నత్తపుత్రుడు రామమూర్తి నాట్యకళాసేవచేసే గాక, దేశసేవ యందు నిమగ్నడై యనేక పర్యాయములు బాటిస్మాన్షియకు గురియై జైలునకు గూడా వెళ్ళినాడు. ఈ నాటికి మాంబవపేటకై పాటుబడుతూ జీవితమును గడుపుతూనే వున్నాడు. అట్టి మిత్రుడు నన్ను పలుసార్లు తన యభి మతానుసారముగా, బ్లాక్ మా ర్కెట్టును గురించియూ, లంచగొంకి తన స్వర్ణమును గురించియూ, నాటకమును ప్రాసినచో సాధ్యమయినంతవరకు ప్రచారము చేయగలనను కుతూహలముతో నుడువగా నేనీనాటకమును సత్తము రోజులలో నాకున్న కొలదిబుద్ధిబలముతో ముగింపగలిగితిని. గనుక పాఠక మహాశయులు చదివి లోటు పాటులను తెలుపగలిగినచో మరుముద్రణలో సూజేసికొనగలను.

హెచ్చరిక

నా ఆనుమతిలేనిదే యెవ్వరూ యే విధముగా యీ నాటకమును వినియోగింపరాదు. అతిక్రమించిన తగిన చర్య తీసుకొనగలను.

ఇట్లు

రాయసం వేంకటరహ్

మ ట్ట మ్మ ల్

ఉ॥ శ్రీ హరనాథబాబుని, ప్ర | సిద్ధరవీంద్రుని, సాయినాథుని
మోహనదాసు గాంధీని, ప్ర | మోదగుణుండు ప్రకాశబాబును
యాహవపండితుండధిపు | డాంగ్లవిరోధుడు నా సుభాషుని
బాహుయుగంబుల ముడిచి | ప్రార్థన జేయుదు చిత్తశుద్ధికే॥

1

[కళ్యాణిపాడుతూ ప్రకాశుని గదిలోనికి ప్రవేశించును. దేశ
నాయకుల చిత్రపతాలతో గది యలంకరింపబడి యుండును. గది
నాలుగుమూలలూ పారజూచి కళ్యాణి]

బావా ! బావా ! ఇంకా యింటికిరా లేదా.....?

చ॥ కనుపడ దేల సాధమున | గాంధీసముండు ప్రకాశబావ, పా
వనుడగు నెహ్రూజీకబురు | సంపగడ్లి పురాని కేగెనో
తెనుఁగు జనాభివెన్నెరల | దేలుచునుండఁగ చూడ లేక “జే”
యనుచు పతాకభారుడయి | యాత్రములో దరిజేర్చనేగెనో!

(బీరువాలూ, డ్రాయర్లు వెతకుతూ మాబాపగారి దుస్తులూ,
వస్త్రపులూ కూడా కానుపించుట లేదు. కారణమేమైయుండునోగదా.

ఉ॥ బావరచించుకాంగెను ప్ర | బంధనుమంబులు లేనలేవు, మా
బావధరించు ఖాదివలి | పమ్మలుయెననులేవు, నిత్యము
బావవరించుపత్రికలు | బల్లపై నగు పింపి లేదు, మా
బావయేతేగెనో గృహము | బాని విరక్తినిజెంది మాపయి.

బాప్తురుముని పోతున్నయీ భవనములో నిమిషమొక యుగ
ముగా నున్నది. గ్రంథసారాయణలో లీనమై పోదామనుకున్నా బుద్ధి

నిలువ లేకున్నాను. బావ లేని లోపముచే కాబోలును ఆకలికూడా
 దూరమైపోయినది. ఏమొచ్చినదో సమయానికి యీ రేడియోకూడా
 వియోగసంబంధ యనుబంధములనే యాలాపిస్తున్నది. అబ్బా! విన
 లేను. బావ లేని యీ లోకముతా యంధకార బంధురమై పోయి
 నదే! ఆయ్యా బావా! నన్నీ సూన్యగృహమున శుష్కించిపోమని
 బంధించి పోయావా...

పుర:— (చి)కేసింతును) అమ్మాయీ! అమ్మాయీ!

కళ్యా:— ఒచ్చావా నాన్నా...! (కళ్ళనీళ్ళు తుడుచుకొనుచు)

పుర:— ఒచ్చానుగాని తల్లీ! ఎవరికమ్మా ఆశుతర్పణా లిడు
 స్తున్నావూ...? చనిపోయిన నీతల్లి తలపున కొచ్చిందా...?...

కళ్యా:— అందుకుకాదునాన్నా!

పుర:— మరెందుకమ్మా...?...

కళ్యా:— ఎందుకైతే నేమిగాని, నాన్నా!

నీ॥ ఆంధ్రవీరులశక్తి | యాంధ్రహూరులయుక్తి
 యుగారోహణయేడ్చు | యల్లుడేడి?
 తెనుగుబాసలక్తిరి | తెనుగుబాపుటదీప్తి
 యగుసింపదని యార్చు | యధిపుడేడి?
 మదరాసు తమదని | వదరిన తమిళుల
 గదమిన విమల ప్రకాశుడేడి...?
 ఆరించినటువంటి | యా సింహస్తులజాళు
 వార్చిన గంభీర | భావుడేడి....?
 తే॥ పదవివాహారక్తజౌ! బావయేడి?
 గీతగీయని దివ్య వ! కీలు యేడి?
 చేయి చాచని యాంధ్రకు! చేలుడేడి
 యేడి చూరింపుమో తండ్రి! నేడు నాకు

పుర:— ఓహో! అందుకా! ఇంకెందుకో ననుకున్నాను. అరమై
 నదిల!

కళ్యా:— దాపరికమెందుకూ? అందుకేనాన్నా!

పుర:— ఈ మాత్రందానికే కంట తడిపెడుతున్నావా తల్లీ! వాడు కొరమాలిన కొరివియై పోయాడు. గనుక వాడిని నేనే తేచి పోమనినాను.

కళ్యా:— ఎందుకు తేచిపోమనినావు నాన్నా!

పుర:— నాకు వాని నడవడిక నచ్చలేదు. ఎంతకాలమని వోర్చుకొనేదీ? అంతా విరుద్ధమే; చేయమనినది చేయకుదా! మానమనినది మానకుదా వాడిచదువు కోనరం బోలెడంత తగలేసిన దానికిగాను ప్రతిఫలం చిలిగవ్వకూడా రాలేదు. చూస్తూ యెంతకాలమని వోర్చుకొనేది తల్లీ! దొరకిన గౌరవ నీయమయిన పదవికికూడా గుండుసున్నా పెట్టినాడాయెను. అదేమంటే యపర గాంధీ నంటాడు. ఇప్పుటికైనా యేదో వొక పదవికి ప్రాకులాడదా మనుకుంటే ప్రాణాలు తీసుకుంటా నంటాడుగా! తనలోపాటు త్యాగంచేసిన మహానాయకు లెందరెందరో దేశపాలనా కీలక స్థానాల నాక్రమించుకొని పెక్కు విధాల బాగుపడిపోతుంటే తాను శ్రీరంగసితుల చెబుతూ వృధా కాలహరణంలో భీష్మీకరించుకొని కూర్చోవటం మానుష భంగంకాదూ; పైగా తాను యవలంబించిన యసంబద్ధ సిద్ధాంతాలనే నాకుకూడా బోధింపాలననిచూశాడు కాని వాడికి నేను లొంగుతానా! తాతకు దగ్గులు నేర్చు తాడా వెధవనాగన్న అందుకే కడుపు రగిలి తిరిమిపోతానా.

కళ్యా:— అయినగారి పై నీ కెంతో వాత్సల్యత కలిగి వుండేదికదా అదంతా యేమైపోయినది నాన్నా

పుర:— వాని దినచర్యల వలన క్రమేపీ కరగి కరుడు గట్టిపోయినది.

కళ్యా:— అదీగాక నాన్నా! కస్తూరిమాత లాగు ప్రకాశంబావగారి తల్లి చరసాలలో దేశస్వాంత్ర్య మహోద్యమానికి బలియై పోనున్న తుదిఘడియలలో, పాలుతాగు పసికూనను యదించిన దని నాలో నీవేగదా నుడివెలివి.

పుర:— బౌను. అందుకే పాముకు పాలుపోసిన చందమైనది.

కళ్యా:— మరియూ ప్రకాశుని తండ్రి యానాటి అనహాయని రాక రణ పోరాట మహాగ్నిజ్వాలా కీల కీలికలలో యేగిపోతూ న్నప్పుడు నెత్తుకుత్ ప్రవాసి యంపిన లేఖలు యానాటికీ మాసి పోకుండా మేలుకొలుపులు పాడుతూనే వున్నాయిగా. వారిని యింతలోనే మరచిపోయావా తండ్రి ఒక్కడేగా వారి వంశానికి మిగిలాడూ! దయాదాక్షిణ్య రహితుడవై నీవే బావను చేయి విడచితే దిక్కులేని పక్షి యెపోడూ వారి నామాంకురం లేకుండాపోతే పెద్దలరుణము తీర్పజాల గలుగుతామా! యిదంతా ఆలోచింపకుండా తొందరపడి యెందుకు లేచి పోమనినావు నాన్నా!

పుర:— నాకుమాత్రం చింతలేదనుకున్నావా పిచ్చిదానా, తలంచుకుంటే గుండె గుబ్బిలుమంటుంది. ఏమిచేస్తాను వానిమొండి తనానికి యట్లుచేయక తప్పిందికాదు.

కళ్యా:— నహనములో గుణపాతమును నేర్చుకొన వలయునుగాని, వెడలగొడితే పరివర్తన కలుగుతుందా!

పుర:— అది కాదమ్మా! తల్లీ! నీకు చెప్పలేను, కొంతకాల మనుభవ విస్తేనేగాని తెలిసిరాదు, కడుపు చురుకుముడితే వాడే వస్తాడు. ఇప్పుడు మించిపోయేదేమీలేదు, అంతగా మించిపోతే పోనివ్వు బాగుపడేయోగము లేనప్పుడు నీవేమిచేస్తావో నేనేమి చేస్తాను.

కళ్యా:— బావలేకపోతే నాకేమోదిగులు దిగులుగా వుంటుంది నాన్నా!

పుర:— నీపూర్వాదా పెద్దదానవైతున్నావుకదూ అందుకని వుంటుందిలే! ఇక సోది చెబుతూ కూర్చోడానికి వీలులేదు. బైట నాకోసరం మండలాధిపతిగారు వేచియున్నారు, పోతున్నాను. (నిష్క్రమించును.)

కళ్యా:— బావలేడనే కామాలెను దాగిన యవ్వనంకూడా తొంగి
చూచింది. నాకు కావాలసింది ప్రకాశమేగా పోయివేడుకొంటే
యనుగ్రహింపకుంటాడా! బావా! ఎందున్నావో కదా!

(తెరవా)లును)

2

[ప్రకాశం కార్యాలయంలో యేకాంతముగా పరుండి
తెలుగుతల్లిని చూచినట్లు విభ్రాంతిలో లేచుచూ]

ప్రకా:— సంతోషపడు మమ్మా!

సీ! విజయహారము లేయ | విజయవాడిను దుర్గ
కొలుపుతీరినదివో | తెలుగుతల్లి
మకుటాదులీయ శ్రీ | మంగళగిరి పాన
కాలయ్య కలడు న | స్తన్నతల్లి
తిరుపతి రమణుండు | తిరుగుచునున్నాడు
యాభరణాలీయ | యనుగుతల్లి
సింహాద్రియప్పన్న | సింహాస్వనం బీయ
సిద్ధమెయున్నాడు | చిట్టితల్లి
తే! కృష్ణ గోదావరీనదులో | కూడినీడు
పాదరాజీవముల శుభ | పరువఁగాను
వరవశత్యము నొందుచు | గిరులదాటి
యరుగుడెంచుచునుండె ది | వ్యాంధ్రజననీ.

నాయకులు మరమ్మత్తు చేయడానికి పూనుకున్నారు యిక
నీ కష్టాలు తీరిపోగలవులే తల్లీ!

భాస్కరం:— (ప్రవేశించి) నమస్తే ప్రకాశా!

భనుచియును యుమ్మి వేపముతో:— నవనీ నవనీదరా!

నాగేశంకూడా ఋషి వేషములో:— వసుధే శాం! గన్గిళోరా!

ప్రకాశం:— నమ సే దయ చేయండి.

ధనుః— దయచేస్తున్నాము.

ప్రశ్న:—పోయిన పని పూర్తియైనదా...?

నాగే:— ముడుపులు చెల్లించుకొంటే యెందుకు కాదూ!

భాగ్య:— ఈ వేషాలతోనే పోయారా...?

ధను:— ఈ వేషాలలో మొదలుగు పోతామూ...?

ప్రశ్న:—అంటే లంచాలు పోసి యుద్ధోగాలను సంపాదించుకొని నా
రక్షణమాట...

భాస్కర:- బేను, మన యీ మిత్రులు వెండికంచాలు బంచాలిచ్చి సంతోషించుకొనినారు...

ప్రశ్న:—హరి! హరి! ఎవరెవరికిచ్చారూ...?

ధనుం:— ఇంకా సరికీ విమ్ములను తరిమి పారేసిన మీ మామగారికే...

నాగే:— అంటే పురపాలనాధికారియగు మురహరిరావుగారికి ఆయన
యనుచులకు కూడా

ప్రకా:— శివ! శివ! కాంక్షానుతోపుట్టి, కాంక్షానుతోపెరిగి, చేత
నేవతో వ్యవహరిస్తున్న మీరే లంచాలుపోసి యుద్యోగా
లాభించారంటే సంస్కృత తలనొప్పిని కలుగజేశారో తరిస్తే
మీకే తెలుస్తుంది.

భాస్కర:- కాంగ్రెసుతో పుట్టి కాంగ్రెసుతో పెరిగి కాంగ్రెసువార్ల మనే ధీమాతో పరిపాలించుతున్న మీ మామగారు లంచాలను స్వీకరిస్తూంటే సంస్థకు తలనొప్పి లేదా...?

ప్రశ్న:— ఈ తలనొప్పికి మందైనా యున్నది, ఆ తలనొప్పికి మందు కూడా పనిచేయలేదు మిత్రమా!

సీ! ఈనాటిలంచాల | బాగానురుల కూల్చి

వేసెడినాయకుల్ | వెలితిపడిర

నేటి దుర్వాప్తాపార | మేటికోటులనేర్చి

ప్రేల్చివేసెడి ఘనుల్ | పెరుగలేద

జారిణీజారుల | జాహ్నవీనదిలోన

కలిపెడివక్త్రలే | కలుగలేద

కులకక్షులను బెట్టు | క్రూరుల హృదిమూర్ఛ

విదురులు యీనాడు | నిదురగనిర

తే|| హింసచేసెడి హీనాతి | హింసజనుల

మనసుమారగ జేసెడి ! మహితయశుఁడు

గాంధిదేవుండు మనకింక | కానబడడ

సాయపడ బోసుబాబెన | సాగిరాడ.

ధను:— క్షమింపండి. ఆ సాపవరిహారార్థమై విరామము దొరకినపు
డల్లా దేశసేవా మీదు మిక్కిలి మీ సేవకూడ చేస్తాము.

భాను:— చేసినవాపం చెబితేపోతుంది. గనుక నేనకూడా నొక
మహాసాపం చేసి వచ్చాను.

ప్రకా:— నీవుకూడానా...?

భాస్క:— చిత్తం! మనవిచేస్తున్నాను వినండి అమ్మాయి వివాహం
నికి యతి జరుపురుగా బియ్యం కావలసాచ్చింది. ఫిర్కా
యాఫీసరువారి యెద్దకు పోతే తాలూకా యాఫీసరుగారి
కడకు పోయిరామన్నారూ, ఇక అక్కడకుపోతే వారు జిల్లా
యాఫీసరువారి యెద్దకు పోయి రహ్మాన కుందురాయని యెంచి,
వారిచుట్టూ వీరిచుట్టూ తిరగలేకా వారికీ వీరికీ అడిగిన ప్రతి
వారికీ ముడుపులు చెల్లించుకోలేక విరమించి యేకంగా కోటి
శుని చీకటి కొట్టుదరికి పోయాను.

ప్రకా:— ఎందుకూ...?

భాను:— ఇంకెందుకూ; చీకటి వ్యావారకులలో నగ్నగణ్యుండాయన
గారే గనుక.

ధను:— నలే జరిగిన దేమిటి...?

భాస్కర:— ఇంకా యేమి జరుగుతుందీ, అతడడిగినంత యిచ్చి వచ్చి పన్ని బియ్యాన్ని పుచ్చుకొని పోవటమే జరిగింది. జరుగుతున్నది కూడాను.

ప్రకాశ:— ప్రభుత్వమువారికి తెలియజేయక యెందుకొచ్చావూ...? మనలాంటివారే యటువంటి హీనతనానికి తావిస్తే తదితరుల గతి యేరకముగా తెల్లవారుతుందీ...

భాస్కర:— ఏమిచేస్తామూ, వారు గణించుకొనుచున్న ద్రవ్యములో సంబంధమున్న యధికారులు సంజతున్నారు గనుకనే మనలాంటివారు మూతులు బిగించుకోవలసాల్సివచ్చింది.

ధను:— అంతకన్నా గత్యంతరం లేదు.

ప్రకాశ:— అబ్బ! ఇక వినలేను భాస్కరం! ఇటువంటి విచారకర వార్తలను విని సహింపలేనుకూడా, చేదోడు వాదోడుగా దేశ సేవ చేస్తున్న తమరుకూడా యటువంటి యరిష్టానికి దోహద మిచ్చారంటే దేశమాతకు, దేశనాయకులకూ తలనొప్పిని కలుగజేశారన్నమాట, ఇక మీలో వ్యవహరిస్తేమలిన వృద్ధ యునిగా భావిస్తుంది భవిష్యత్ప్రపంచము గనుక రాం! రాం! నాకు సెలవీయండి వేయితలలతో కులుకుతూ వస్తున్న మమరాకాసి నోటిలో కూరుకొనిపోవుటకు సెలవిప్పించండి లంచాలను గైకొని పందిరిమంచాలపై పొరలాడుతున్న అధికారుల మరకలాలలో మదియరుధిరమును పిండి పోయడానికి సెలవీయండి, చీకటివ్యాపారుల ధాకకు నిలువలేక హాగాంధీ దేవాయని కూలిపోతూన్న నాసాటి సోదర సోదరీమణులలో కలసి యేకమై పోనీయండి. ఇక మీయెదుట నిలువ లేను.

సీ! నిజముగా మీరలు | నిరుపేదలకు సేవ

జేయుగా దలచిన | శ్రేష్ఠులైన

వాస్తవముగ దుష్ట | వ్యాపారకులకూల్చ

దలచి వచ్చిన మహా | చాకలేన

కోర్కెతోడను లంచ | గొండుల నదుముగా
 కదలివచ్చినో యగ్ర | గజ్జులేన
 అనుకొన్న భంగియి | య్యాంధ్రరాష్ట్రము కొర
 కాహవమ్మును జేయు | యశజ్జలేన
 తే॥ భీకరాకారధారులై | కేకలిడుతు
 బాకులనుదూసి బహు పెకి | దూకుతున్న
 యా ప్రజాద్రోహకుల నెల్ల | నడ్డగింప
 దలచి వచ్చిన హరిజనో | ధారులేన.

కారు! మీరు సరియైన కాంగ్రెసువారలు కానేకారు. మీరు కూడ పురపాలకునితో కలిసిపోతే చిక్కు నివారణైతు.

భాస్కర:- ప్రకాశ్ ఓమింపుము.

ధను:- మాకు తెలియక చేయలేదు. తెలిసియే మేమూకీరుగా సంచరించాము. ఆవిధముగా మేమెందులకు సంచరింపవలసొచ్చినదో మునుముందు మీకే తెలుస్తుంది.

నాగే:- మీ చలువన గూఢచారులము కావలసిన యోగము కలిగినది గనుకనే చేశాము.

భాస్కర:- మేము దగా కాంగ్రెస్ సేవకులము కాము దగా కాంగ్రెసు సేవకులను పాదాకాంతుల జేసుకొను గూఢచారులము గనుకనే చేశాము.

ధను:- మేము లంచాలకాసించు యుద్ధోగస్తులము. కాబోము లంచములను పుచ్చుకొని సంచారము చేస్తున్న యుద్ధోగస్తులను పట్టుకొను యపరాధ పరిశోధకులము గనుకనే యటుల ప్రవరించాము.

భాస్కర:- ఈ వేతనారహిత పరిశోధకులను విశ్వసింపండి.

ప్రకా:- మిత్రులారా! మిమ్మా మీ ప్రవర్తనలనూ పూర్తిగా అర్థము చేసుకొనలేక వ్యర్థ ప్రలాపములాడాను గనుక నన్ను మీరే ఓమింపవలసి యున్నది.

ధనుః— జగత్కల్యాణమునకై మే మినూత్న తరవ్యాహలను
పన్నినాము ప్రకాశ్!

ప్రకాశ్— మీరు పన్నిన అనచూన వ్యాహలను సామాన్యులు
భేదింపజాలరు కూడా.

ధనుః— మేము సామాన్య దుస్తులతోనే ఆర్యాదుద్యోగాలను
చేస్తాము. దేశసేవాకై గకర్వ సమయాలలో పుష్కలవచాలను
తొడగి ప్రతికర్షులను ఢీకొంటాము.

నాగే— దీక్షానిమగ్నులమై దుండగీర్ణుడతో పోరాడుతాము. లంచ
దూరులగు వారికి మొక్కుతాము.

ధనుః— మీలో కలసి మేమికామాయ ఖాదీ వస్త్రధారణతోనే
ను స్తరవైభవోపేతమగు రామరాజ్యమును స్థాపిస్తాము.

భాస్కర్— జై భారతమాతకు జై

ధనుః— ప్రకాశుబాబుకూ జై

ఎల్లరూ కలసి - లంచగొండులు నశించాలి దోపిడీ వ్యాపార
కులు గతించాలి (అని కేకలు వేయుచుందురు.)

(తెరవాలును)

3

[మరునాటి సాయంనమయమువేళ బీచీవాడ్డున మండలాధి
పతి పురబాలకడును కలసి షికారులుచేయుచుండగా కోటిశం ప్రవేశి
సింపును.]

కోటిః— బాబూ! నమస్కారాలు...

పురః— ఎక్కడనుంచోయ్! కోటిశం!

మండః— బీచీకి షికారుగాకొచ్చాడేమో...!

పురః— ఏమోయ్! అందుకేనా..?

కోటిః— మాలాంటి వ్యాపారస్తులు లాభాలకోసరమే షికారులు

చేస్తారు.

మండ:— నిజమే! లాభము లేని సెట్టి వరదనపోడు...

పు:— సరే విశేషాలున్నాయా...?

కోటి:— విశేషాలున్నాయి కాని బాబూ! మీ మేనల్లుడుగారు యిరువురు బైరాగులలో కలసి తిరుగుతున్నాడు.

పు:— వాడుకూడా బైరాగులలో కలసిపోయే యోగము కలదు గనుకనే తిరుగుతున్నాడు...

మండ:— తల్లితండ్రులు లేని పిల్లవాడు తమరైనా జాగ్రత్త పడక పోతే బాతుగా చెడిపోతాడు...

పు:— చెడిపోయాడు గనుకనే యింటినుంచి గెంటి పారే యింఛానోయ్!

కోటి:— ఫలానావారి కట్టవాడు “జై సీతారాం” అని బైరాగులలో కలసి తిరుగుతున్నాడంటే తమకు మాత్రం చిన్నతనం కాదా స్వామీ?

పు:— అలవిగాక పోతే యేమి చేయమంటావోయ్ కోటిశం. మరీవాడి విపరీత ధోరణిని విని సహింపలేక పోయాను. ప్రజలసొత్తును ప్రజలకే వినియోగపరచాలట, విపరీతలాభాలు గణింపరాదుట, లంచాలు గైకొనకూడదుట, పురాలను వైకుంఠపురాలను చేయాలట మనమంతా సత్యసంధులంకావాలట, సమాసహక్కులండాలట, ఇంకావాడిముఖముట, వాడిమోరట, ఎక్కడచేస్తామోయ్! అందుకే ఆ పీడాకారాన్ని వొడలించుకున్నాను.

కోటి:— బాబూ! మీరుకూడా తొందర పడ్డారను కుంటాను. ఏమంటే చదివినవాడూ, ప్రపంచానుభవము కలవాడూ గనుక లోగడ స్వాతంత్ర దినోత్సవాలకూ, ఎన్నికలకూ ఖర్చుచేసిన సొమ్మును రాబట్టుకొనుటకే యీ హంగామాను చేయాలసాచ్చినదని విపులీకరిస్తే వినేవాడేనేమో! తొందర పడ్డారే...?

పు:— చెప్పిచెప్పి విసుకైతిపోతున్న తరిమిపారేశాను.

కోటి:— ఐతే మంచిపనే చేశారు...

మండ:— అంతవాడైనాడుగా...!

పుర:— ఆ గొడవ పోనియ్యి మన గొడవేమిటో తొందరగా ముగించు.

కోటి:— గొడవా లేకూ గొడవా లేదు. అంతా సరితేజాను మా బాబో మరదికికూడా ఐదేన్ కోటా యిప్పిస్తే మూడువేలరూప్యములు యిస్తానన్నాడు. సగమిచ్చాడుకూడాను. వుచ్చుకోండి (అని యిచ్చును)

పుర:— (వుచ్చుకొనుచూ) సరే తరువాత

కోటి:— ఇక మా మేనమామ కూతురు పెనిమిటికి సిమెంటుకోటా యిప్పిస్తే ఆతగాడుకూడా ఐదువేలరూపాయల సగదు ముడుపు చెల్లించుకుంటా నన్నాడు..

మండ:— ఎప్పుడో యిస్తే లాభంలేదు...

పుర:— అవ్వ చచ్చి తాత్త ముండమోసిననాడు యిస్తానంటే పనులు సానుకూలపడతాయి టోయ్.

మండ:— ఆయిచ్చేదంతా మా బొక్కసములోనే పడేదా! తలా కాస్త చప్పరిస్తేనేగా పనిపూర్తియయ్యేదీ కొంతకాలంనుంచీ యనుభవిస్తున్నవాడివికదా నీకు మాత్రం తెలియదూ..?

కోటి:— చిత్తం! ఎందుకు తెలియదూ? ఈ దేబిడోనేగా యెన్నో వేలు దాఖలు చేసుకొనినాను. కాబట్టి రేపో మాపో పూర్తి జేస్తాలేండి.

మం:— మరి నీ దావాను గురించి యాలోచించు కొన్నావా...?

కోటి:— ఆలోచించుకొనేదేమున్నదీ యీ యారువేల రూపాయలు వుచ్చుకొని త్రోసిపారేయించండి.

మం:— మరి యింతస్వల్పంగా తెచ్చావేమోయ్.

కోటి:— ఈసారికి తృప్తిపడండి. ఖూకుఖూకు యీ చుట్టరికం యింత టిటో తెగిపోయేదికాదుగా.

మండ:— అచ్చా (అంటూ వుచ్చుకొనును)

కోటి:— మరిచేపోయాను మరల అగ్రహారీకుని కుమారుడు కాను పించాడు బాబూ!

పుర:— ఓహో వాడా! ఇతే యేమైనా కలిగినవాడేనా?

కోటి:— కలిగినవాడే నూరు యెకరముల సల్లరేగడ మాగానిభూమి
పున్నది లేకేమి రోగిమా! బీకాంచదివాడు కూడాను.

మండ:— ఏమన్నాడూ...?

కోటి:— తగిన యుద్యోగమిప్పిస్తే కావలసినంత ముడుపును చెల్లించు
కుంటా నన్నాడు.

పుర:— ముడుపుతోనహా రేపు తీసుకొనిరా...?

కోటి:— చిత్రం!

పుర:— మరచేపోయానోయ్ కోటిశం! మనలో యేకీభవింపగల
కట్టాక్షరులు కావాలోయ్! నీకు తెలిసినవారుంటే
చూస్తావా...?

కోటి:— మనము యేగాటక నూడమంటే ఆనాటకమాడడానికి
దొప్పలపూడి సర్వయ్య, దోనెపూడి ముసలయ్య గార
లున్నారుగా స్వామీ!

పుర:— అచ్చా! ఉంటే యింకేమోయ్ కోటిశం, రేపు యేర్పాటు
చేయబోయే విందుకు వారితోనహా నీవు హాజరు కావాల
నుంటుంది. సరేనా.

కోటి:— చిత్రం! ఇకశలవా.

పుర:— మంచిది తేమానపోయి లాభానరా.

(తెరవాలును)

4

[మునిసిపల్ సామ్యులో గాంధీజీ శిలావిగ్రహం మెరుస్తుం
టుంది. మరియొక వైపునుంచి ప్రకాశం నిరుత్సాహ పూరిత వృద్ధ
యములో ప్రవేశిస్తు]

స్వాతంత్ర్యము లభించినదికాని యింకా ప్రజలకు శాంతి సౌభా
గ్యాలు సిద్ధింపలేదు. కారణము లంచగొండులే, కారకులు దోషిడి

వ్యాపారకులే, కథకులు ధనికులే, కర్తలు పదివీవ్యామోహకులే, కలా
పకులు బహువిధసిద్ధాంత రాధాంత శోభాంతకులే, ఏనాఁ ప్రజా
నీకములో స్వార్థయనూయతా వివాదాలు నసిస్తాయో అలా
దేశం బాగుపడుతుంది. ఏరోజున లంచగొండులునశిస్తారో ఆరోజుననే
దేశం సుభిక్షమైపోతుంది. ఏఘడియరదోపిడివ్యాపారము రూపుమాని
పోతుందో ఆఘడియనే లోకంబమరలోకమై పోతుంది. ఏముహూర్త
మున పదివీవ్యామోహము పటాపంచలై బంగళాఘాతమున కలసిపో
తుందో ఆముహూర్తముననే నకలనన్యభరితయై భారతమాతశోభాయ
మానముగా వెలిగిపోతుంది. లేకపోతే దేశభాషలుపునరుద్దీపించబడవు.
అటుగాకపోతే దేశీయప్రశ్నలు పరిష్కరింపబడవు. గాకపోతే
కళలూ, కవులూ, గాయకులూ, అగణిత విభిన్నపేతులు కాజాలరు.
తగిన ప్రయత్నముచేయకపోతే వైజ్ఞానిక పరిశోధనలూ వివిధవ్యవ
స్థలూ విశిష్టమై బలీష్టమైపోలేవు, పాలకులు పరామరిషచేయకపోతే
భవిష్యత్ప్రపంచము మలినభూయిష్టమై పోతుంది. ప్రజలు జాగరత
పడకపోతే సంఘశాష్ట్రము, సంఘసర్వము విఘ్నమై భగ్నమై
పోతుంది. గనుక జాగ్రత్తపడుటయే ప్రజల ప్రథమకర్తవ్యము
అరిగో బాపూజీ! స్వాతంత్ర్య భిక్షనొసంగిన పూజ్యబాపూజీ మరల
సాక్షాత్కరించారు (పాదముల కడవాలి) నాయీచర్మచక్షులకు
యెన్నినాళకు కానుపించితివియ్యా!

చ॥ అపుడొకనాడు మిమ్ము కను । లారగ గాంచి తఱింపలేను యీ
నిపుణులు నేడు మహా । నీయమనీషుడ వౌటచే నిరణ
సుపురికి యేగుదెంచితివ । శుద్ధస్వరూపముజూపి ధన్యుగా
నిపుడొనరింప మావయిని । యింతటి ప్రేమనుదేల బాపూజీ!

మరచితిని జగత్పితా !

చ॥ అధముడు యెవ్వడో యొకడు! హత్యను జేసెను మిమ్ముటంచు; ప
ర్వధముల సల్కుచుండ ప్రజ! ఏమలలో విని వెళ్లివానినై

కదలితి యివ్వధమ్ముగను | గాంధీమహాత్మ ! యదార్థమైనచో
యిదివరకల్లు నాకనుల | కిప్పుడు గోచరమైతి రేమయా !

అదియునూగాక శాంతిదాతా !

చ॥ కనుపడినారు మొన్నినొక | గ్రామములో నడివీధియందు, నా
కనులకు పండువొనటుల | కన్నడినారు మఱొక్క వీధిలో
మనుజుల మన్య జై భరత | మాతకు జైయని కన్నులిప్పితే
కనుపడుచుంటరేల చర | ఖా సహితంబుగ నెందుజూచినన్,

నీ యానతిని శిరసావహింపని మూఢుడననియా నాతో పలు
కాడకున్నావు తండ్రి !

చ॥ పలుకవదేమి నేడు బెజ | వాడపురమ్మున నిల్చి పిల్చినన్
పలుకవదేమి మూఢమత | చీడ నొగల్పెడి దివ్యబాధలన్
కొలచవదేమి మీప్రజలు | కొందరు లంచమశూచి బూచిన్
బలియగుచుండ దాన్యధన | బంధన త్రెంపిన గాంధీగారివై

బాపూజీ ! మీరే యారీతి మానము వహించిన దోపిడి
వ్యాపారకుల బారినుండి యీ బీద బిక్కులు జీవితాలను హాయిగా
గడుపుకోజాలగలుగుతారా ! శాంతిదాతా ! లేక

చ॥ అలసితివో స్రశాంతమగు | నాజీ మూలవిరాట్టువొటచే
సాలసితివో ప్రజాదరయ | శోకుని చిహ్నవతాక సేవచే
తొలగితివో స్వతంత్ర మిడి ! తోపక కస్తురిమాత చెంతకున్
గెలచితిమంచు చెప్పటకు ! కేవలమిప్పుడు రూపముంచిటుల్.

మహాత్మాజీ ! తమకు ఆకలి దప్పలులేవా...? ఎండకెండుతూ
వరమినికి తడుస్తూ ఉపవాసదీక్షలో కదలకుండా యెన్నినాళ్ళు యీ
నిర్లస ప్రదేశములో నిలువజాలగలుగుతారూ...?

చ॥ కదలక యెన్నోరోజు లిటు । గ్రామములో నివసించువయ్య, యీ
విధముగ గాంధీబాబు నయి । విప్లవకారుల బాకుక్రిందుగా
నిదురను జెందగా తగునె । నీదగురాట్నము త్రువ్వవట్టదే
కదలకయున్న కాండ్లనద । గానుత రక్కసి కత్తిదూయదే.

(పట్టిచూస్తూ) తమశరీరము రాయిలాగవున్నదేమి స్వామీ!
ఉన్నరక్తమాంసాలు కాస్తా యేదేశ ద్రోహులైనా గ్రోలిపోయారా!
కన్నులలో చెమ్మలేదే! ఏ పేదసాదలు జూరుకొనినారో గదా!
అయ్యయ్యో!

సీ॥ లండనులో వాద । భండనజేసిన

గుండెలాయివి యెండి । యుండేనేమి

కదురులో వైరుల । కెదురుగా నడచిన

పదములా యినాటి । పరుగులేవి

స్వాతంత్ర్య లక్ష్మికి । స్వాగతం బొసంగిన

కన్నులా యివి పవ్వ । కున్నవేమి...

మువ్వన్నె జండాను । మురిదుగా మోసిన

భుజములా యివి నిజ । రుజువుయేది

తే॥ జయముగైకొన్న సుచరణ । చక్రమేది

జాలుమతభేదముల ఛండు । శస్త్రమేది

యేది యాగష్ట్ర పదిహేను । తేది దనుక

నూదినటువంటి శంఖు । సునాదమేది..

తండ్రి! మిమ్ము చూస్తే నాకేమో యయోమయముగా
నున్నది. శిలాగాంధీజీవిగాని నిజమైన గాంధీజీవిగావు.

చ॥ నిజమగు బావుజీవయిన । నిర్జనభూమిని నిల్పువేల, యీ
సుజనని పిల్వవేల, పరి । శుద్ధుని జేయవదేల, బొదులే
కుజనుడు యెవ్వడో యొకడు । కూల్చగ తాము శిలాస్వరూపులై
న జరుగ వెల్లుచుంటివి ప్ర । గ్రామములందుచు దేవురీతిగా.

అయ్యయ్యో! ఆ యోగ్యమైన యీ పదేశమున దున్నది
భూయిష్టమైన ప్రదేశమున మందిరమైనా తుదకింత పొడవునూ లేని
ప్రదేశమున పూజా పునస్కారములు లేకుండా బాలిమాలి యేయో
చనాశూన్యులు జగ్గిప్పించి నారోకదా మహాత్మా! చూడ లేను మర
మ్మత్తుచేయకయే చూడ లేను.... (అని పాదముల వదును)

కల్యాణ:— (వవేళించి) ప్రకాశ్! ప్రకాశ్!

ప్రకాశ్:— (తిరిగిచూచి) ఎవరు...?

కల్యాణ:— నేనే కల్యాణిని

ప్రకాశ్:— ఎందుకోచ్చావా....?

కల్యాణ:— కల్యాణదాయిని గనుక...

ప్రకాశ్:— నీవుకూడ రెండర్థాలుగ మాటలాడటం నేర్చుకున్నావా?

కల్యాణ:— మీపెద్దరాని కేమిగాని ప్రకాశం! అకోకిల తన పియు
నతో కలసి యెంతహాయిగా యెంత ఆనందముగా గానసుధా
రసమును గోలుతున్నదో చూచావా!

ప్రకాశ్:— చూచాను ఈదరిద్రనారామిణులను చూచాను. యెరు
వి నీ నీకన్నులలోకూడ చూస్తాను...

కల్యాణ:— మనముకూడ ఆంతహాయిగా కలసి మెలసి కల్యాణీరాగ
మును యెన్నడాలాపింపజాల గలుగుతామోగదా!

ప్రకాశ్:— మనము ముఖారీరాగమును యాలాపింప వలసినదేయే...!

కల్యాణ:— ఎందుచేతా!...?

ప్రకాశ్:— ఇంకా యీదేశములో నీతండ్రిలాంటి మోసకాంగ్రెసు
వేష విశ్వాస భూతకులుండుటచేత

కల్యాణ:— వాళ్ళు లేకుండా పోతారా...?...

ప్రకాశ్:— ప్రజలు తలచుకొంటే యెందుకుపోరా...

కల్యాణ:— అందాకా ముఖారీరాగానికి యీ నవయవ్వనాంగి బలియై
పోవలసినదేనా...?...

ప్రకాశ్:— పోవలసినదే దేశము కొరకేగా యీ జానుబాదు
యావ్వనసుఖాదులనే గాక తను మనస్థన గేహాదులను కూడా

యర్పితము చేసిపోయాడు. దేశీయుల సుఖోదయానికేగా
కస్తూరిమాల తైలంలో తనువును త్యజించింది. అంత యేలా
దేశదాస్యవిముక్తికొరకేగా నా తలితండ్రులు కనిన కుమారుని
సహితముగా విడచి తొలగిపోయారు, నీకుమాత్రం తెలియదా కల్యాణీ!

కల్యాణి:— ప్రకాశం! దేశసేవ చేయవలయునను యానకి నాకు
లేకపోలేదు. కాని నాలోనున్న యావ్వనో దేశం యణచి
పారేస్తున్నది. దాని బారినండి తొలగదీస్తే నేనుకూడా మీ
సేవా దేశసేవకూడా చేయజాలగలుగుతాను.

ప్రకాశ:— కార్యక్రమములో లీనమై తిరిగే జలహాక్షులకు యావ్వ
నో దేశం దూరమైపోతుంది. గడగడలాడిపోతుంది కూడాను.
ఆ విధముగా సాధనచేసి చూస్తే నీకే తెలుస్తుంది.

కల్యాణి:— ఈ గణంగడినే చేస్తాను. కాని తాత్కాలికో దేశానికి
యాహుతి వేస్తారా...?

పుర:— కల్యాణీ! తృణశాంతికే దాసోహమనరాదు. నీవు పవిత్రమగు
భారతజాతి నారీమణివయినచో తొలుత దేశమును ప్రేమించి
పిదప నన్ను ప్రేమింపుము. అప్పుడు నీ ప్రేమపాశమునకు
బద్ధుడనైపోతాను. నీ సౌందర్యమును జూచి ముగ్ధుడనై
పోతానేమోకూడాను. కాని యీస్థితిలో కార్యదీక్షా దివ్య
కంకణాదులను విడనాడజాలను.

కల్యాణి:— ప్రకాశ! అనుగ్రహింపుము. దాంవర్త్యసుఖమున కన్న
మించిన సుఖమున్నదా. నీ మా తల్లిదండ్రులకి నీకూ కొలది యిట్టి
ప్రాయశ్చదాలా నహించుటచే మన యిరువురికీ సంబంధము
లేకుండ చేయవలయునని చూశాడు. కాని యేకీభవించి
యొందుకు చేస్తామా!

ప్రకాశ:— కల్యాణీ! దేశము యరాచకమై పోనున్నప్పుడు నిన్ను
ప్రేమిస్తూ కూర్చుంటానా?

కల్యాణి:— యావ్వకుండునీలాగు విహరిస్తే నేను భరిస్తానా

ప్రశ్నా:— దేశయులు లంచగొండు ముతావారి కఱకు పాదాలకింద చితికిపోనున్నప్పుడు నిన్ను కొలుస్తూ కూర్చుంటానా? దేశ వాసులు దోపిడి వ్యాపారకుల ఘోరకారానికి అగలేగ మాడి పోతున్నప్పుడు నిన్ను కాగలిస్తూ కూర్చుంటానా? ఆధునిక మానవ సమాజములో వైజ్ఞానిక పరిశోధనలు కుంటుబడి పోనున్నప్పుడు యెట్లావరిస్తానూ... ?

కళ్యా:— గాంధీకన్తూరి దంపతులలాగు కలసి దేశసేవ చేతామని భావిస్తున్నానుగాని నేనుమాత్ర ముద్దరింపవలదంటున్నానా...?

ప్రశ్నా:— మన సాంప్రదాయాలు, మనలలితకళలూ, మన శిల్పకళా నిధులూ, కవులూ, గాయకులు, వివిధవృత్తలు దురస్థుల పాలై పోనున్నప్పుడు నీయధర సుధామృతమును గ్రోలు తానా. ?

కళ్యా:— ఒంటరిగావుండ లేనంటున్నానుగాని నేనుమాత్రం దేశానికి అపకారమును చేయమనుచున్నానా. ?

ప్రశ్నా:— జాతీయ పరిశ్రమలూ, జాతీయ విజ్ఞానాదులూ, పఠనమై పోతున్నప్పుడు నీతో జలక్రీడలాడుతూ కూర్చుంటానా. ? బూటకపు సిద్ధాంతులూ, బులిబూచకపు రాద్ధాంతులు కనక గృహాలను నిర్మించుకొని యమాయక ప్రజానీకానికి పాపి చేయాలని హుంకరిస్తుంటే నీతోరతి క్రీడలూ, రాచక్రీడలూ నలుపుతూ కూర్చుంటానా ! ? అలౌలక్యతాయని బీదసాదలు నిలువనీడ లేక, అద్వైతవాములలో భాధలు పడలేక చెట్టుగుట్టలపాలు కావలసిన యోగము దరికొస్తుంటే నన్ను కేళీవిలాస మందిరములో మురళీవాయిస్తు కూర్చోమంటావా! ఒక చెంపన సుధ్యతిరగతుల వారి యహాకారాలు మిన్నుముట్టి పోతుంటే సరససలాపము లాడడూ నన్ను మేడలో రేడియో గానము గ్రోలుతూ కూర్చోమంటావా.. ?

కళ్యా:— ఉపవాసదీక్షను విరమిస్తూ, నాకు మీ స్పృహసుఖమును కలుగజేస్తూ భార్యాసహితుడవై వేదోక్తముగా దేశభక్తుడవై

విహారింప మరచున్నానుగాని నేనుమాత్ర మట్లా కూర్చో
మంటానా. ?

ప్రకాశా:— అనూయావాసులు హతమారి పోవక మునుపేసేతొల
కరి మొలకనవ్వులకు దాహహమనలేవు, చెన్నకట్టణము
అంధుల చేజారిపోనున్నవ్వడు నీ వాలుకీలు జడలోని
సారభయు క శాంతి రహిత కసుమూలను యాఘ్రాణిస్తూ
కూర్చోలేను విజయమును సాధించి పురుషనామమును సార్థ
కపరచి వివాహమాచుదును కాని మరియొక విధముగా నిన్ను
వాడు కొనజాలను కళ్యాణీ! నీవు నీ తండ్రికడ కేగుము. కస్తూరి
మాత లేని లోపమును తీర్చుము. నీ తండ్రికి తగిన బాటను
చూపుము. (ఘడియారమును చూచి) కాలహరణమైనది
సోయిపస్తా? (నిష్క్రమించును)

కళ్యాణి:— హాప్రకాశ! నన్ను వీడిపోయావా!? ప్రకాశ! చీకటి
అంతాచీకటి, ఈలోకమంతా చీకటి, ఈకటికిచీకటిలో విడచి
పోతావా ప్రకాశ!

తెరవాలును.

5

[మరునాడు పురపాలకుని విలాసభవనములో పురపాలకాధి
కారి, మండలాధిపతి, కోటిశుకు, ధనుంజయుడు, నాగేశం వగైరా
ప్రముఖులు యాసీచులై యుండగా నవ్వయిచేయు పనివాగ్రాడు తెనీడు
వగైరాలను తెచ్చి బాకుబల్లపై పెట్టి యేగుచుందురు. ధనుంజయుడూ,
నాగేశంగారలు తప్ప మిగతా వారంతా నల్లటి దుస్తులతో
నుందురు.]

మండ:— విందు జరుగుతున్నదిగాని చింద బడుమైనదే...!

నాగే:— రంభ చిందరబిందరైపోయినదేమో...!

ధను:— తేను కానికి గజై కట్టకొంటున్నది.

మండ:— (తేనీరును గ్రోలుతూ) నాటు పరుకా...?

పుర:— కాదు సినిమాలలో మెదగిన మొనగత్తేగా యీ గిత్త...

కోటీ:— కాబట్టే దుత్తలాగున్నది. .

ధను:— సారాయి దొరకినన్నాళ్ళూ సన్నగోలుగానే వుండేది.
దొరకకపోబట్టే దుత్తలాగా మారింది.

పరిచారకుడు ప్రవేశించి:— ప్రభూ! తమ దర్శనానికై యొక మహా
కవీ, ఒక గాయకశిఖామణి మరికొందరు పండితాగ్రేసరులు
ద్వారము కడ వేచియున్నారు, సెలవైనచో యేగుడెంచి
వారివారి పాండిత్యప్రతిభాప్రవీణాదులను ప్రకటిస్తారట...

పుర:— ఇప్పుడు వీలులేదని చెప్పము.

మండ:— ఇప్పుడేకాదు. అసలేప్పుడుకూడా మాతో ప్రయోజనము
లేదనియే చెప్పము.

ధను:— బాబూ వారినికూడా రానీయండి.

నాగే:— వారికి తగిన యవకాశములను కల్పించియేలినవారు పోషిం
పకపోతే మరెవరు పోషిస్తారూ?

పుర:— మనకు యీచిందులు చాలు లేవోయ్

పరిచా:— ఎరుకల యేనాదిపాముల, జాతులవారు సౌకర్యములు
కావలయునని యర్జీ యిచ్చినారు.

పుర:— ఏడిశారులే బుట్టదాఖలు చెయ్యి

ధను:— ఉద్యోగస్తులు జీతముల సభివృద్ధిపరపనిచో విరమింప
నున్నామని యర్జీ పంపుకొనినారు.

మండ:— కొంపమీదికి రాకమునుపే పన్నులసధికముగా వేసి
చాలినవేతనము లొనంగుటయే మంచిది

పుర:— సరే ఆపనే చేతాము.

కోటీ:— చిత్తం! మామిల్లు పనివారుకూడా కూలి చాలదని
మొత్తుకొనుచున్నారు. గనుక వుత్పత్తిని హెచ్చుధరలకు
వికయించుటకు యనుమతి యిప్పించండి.

మండ:— మా మామూలు మాకిస్తే యెందుకంగీకరింపమోయ్
కోటికం !

పుర:— రంభా! ఇక నీవని పూర్తి చేసుకొనవచ్చును.

రంభ:— నృత్యముతో ప్రవేశించి నమస్కరిస్తూ పాడుచుండును.
అందరూ తస్మయత్తులై పోవుచుండురు]

పుర:— అచ్చా! అచ్చా!

మండ:— నేనుకూడా చాలా! మెచ్చా! మెచ్చా!

కోటి:— మణిహారమిచ్చా (అని వేయును)

పుర:— దీని బుగ్గలను గిచ్చా! గిచ్చా!

కోటి:— ఈనాటిలాభముతో దీనికి భాగమిచ్చా! యిచ్చా!

నాగే:— దీనిని చూస్తేనే నాకు కచ్చ!

ధను:— వీరికి మరీయింత విచ్చా!

పుర:— రంభా! మరల పాడుతూ నృత్యమును చేయవూ?

ధను:— ఎందుకు చేయదూ...

నాగే:— (తనలో) దివాంధులను చేయడానికేగా యిది దాపురించింది.

ధను:— దీని వ్యాపారానికి కంట్లోలు లేదు కామాలెను.

కోటి:— ఈ సారి బాగుంటే కనకాభిషేకం జరుగుతుంది,

నాగే:— రేపనింగు లేదుగా!

రంభ:— చిత్తం! (అని మరల నృత్యమును చేయుచుండ కల్యాణి
ప్రవేశించి అంధరి నీయెగాదిగాచూచి)

కల్యాణి:—

నీ! ఒకవైపుమదరాసు | నికమీద యిడమను

తమిళుల విషయంబు | తలుపకుండ

ఆటువైపువోడులు | నప్పళింపగనున్న

సరిహద్దులనుసర్దు | పరుపకుండ

ఇటువైపు రణభేరి । కట్టిలులుకొడుచుండ

గమనింపకీఘనుల్ । కడగనుండ

నలువై పులనుమేఘు । నాధులు కనుపింప

మగవారు యారీతి । మసలుచుండ

తే! చక్రచిహ్న పతాకంబు । శాంతిగనునె

పరమ విఖ్యాతచరితుడౌ । వల్లభాయి

పారచూచినవీరల । పరువు, పదవు

లుండగా గలవెగులక । బండలనక.

(డావునకొచ్చి కోపముతో చుర చుర చూస్తూ) నాన్నా!

ఇదంతా యేమిటి...?

పుర:— స్మృత్యం

మండ:— అమరస్మృత్యం!

ధను:— (తనలో) కళ్ళలో యిదియొక ప్రేతకళ...

నాగే:— (తనలో) నటనవిద్యలో యిదియొక నడమంతరపు విద్య

కోటీ:— ఇటువంటి విద్యలను పురపాలనాధికారియైన మీనాన్న
గారు పోషిస్తున్నారు...

కల్యా:— వీరంతానో

పుర:— ఆనందిస్తున్నారు...

ధను:— మేమంతా ఆవలిస్తున్నాము...

నాగే:— (తనలో) ఆపురుమని యేడుస్తున్నాముకూడాను...

కళ్యా:— ఈనగారెవరూ...?

ధను:— శ్రీ శ్రీ శ్రీ మండలాధిపతిగారు

కళ్యా:— శివ! శివ! అట్లాగా!

నాగే:— ఇకవీరు కోటిశ్వరులు

ధను:— ఇక మేము ప్రచ్ఛన్న ప్రేక్షకులము

కల్యా:— హరి! హరి! వీరంతా కలసి పోషిస్తున్నారన్నమాట

ధను:— ఎవరినీ ?

కల్యాణ:— లంచగొండులనూ, చీకటి వ్యాపారకులనూ, వ్యభిచారులనూ, జూదరులనూ.

నాగే:— అంతేనా?

కల్యాణ:— అంతకాన్నా వీరలింకేకళలను పోషింపజాల గలగుతారు ధను:— విందులనూ, చిందులనూ పోషింపజాల గలగుతారు లే

మండ:— నీ కూతురు యారకముగా తయారైనదేమిటోయ్.

కోటి:— (తనలో) నీట్లగొద్దిదైనా కూత ఘనముగానే వున్నది.

పుర:— మొదటినుంచీ దీనికింత చనువుయిచ్చుట నాదే తప్ప.

కల్యాణ:— కాదు! కాదు! ఏదికోరి మీకే పదవుల యిచ్చిన ప్రజల తప్పకాని మీ తప్పకాదు.

పుర:— ఇక చాలించి ఆవలికిపో...

కోటి:— కోపమొస్తే కొంపమునుగుతుంది. త్వరగా దాటిపో

ధను:— బాణాసురావతారము తాల్చుకున్నావే లేచిపో

నాగే:— దావున అనిరుదుడనా లేడు...

కల్యాణ:— ప్రజల కొంపలతీసి యీ రకముగా బాగుపడిదామనుకున్నారా...?

పుర:— మంచిగా చెబుతుంటే వినేదిలేదా...?

కల్యాణ:— మీరంతా యేకమై బానిసపిమ్ముక్త భారతదేశానికి చిచ్చు ముట్టిసుంటే వింటానా?

పుర:— ఎక్కువగా ప్రేమిన ప్రకాశానికి పట్టిన దుర్గతియే నీకునూ పట్టగలదు.

కల్యాణ:— ప్రకాశం బాపను వెదలగొట్టి యీ రకముగా కీర్తిని గణిస్తున్నారుగదా! ఇక నన్నుకూడా వెదలగొడితే యింకా కీర్తనీయులేపోతారు నాన్నా!

సీ॥ సిగ్గులేకుండ వ్యచ్చామలో పెద్దలు

మొద్దులై గద్దింప | హద్దుచెడదె

ఎగ్గులేకుండ యీ | యేలికమణులిట్లు

అంధులై పడియుండ | హంగుచెడదె

లజ్జలేకుండ యీ | లక్షాధికార్లంక

విందును గుడవంగ | విజయముగనె

బుద్ధిలేకుండ యీ | యదై రంభలచేత

చిందును త్రొక్కింప | చిక్కుగాదె

తే|| సర్వ సంస్థలలో దివ్య | సంపదైన

మనదు కాంగ్రెసు సంస్థకు | మాటరాదె

ప్రజల విశ్వాసమును జూట | వలసినట్టి

ఘనులు ఖలులైన కలహాన్ని | కడగజనునె.

నాన్నా! మీకు వివేకము లేకపోతే యీ మండలాధిపతిగారి కేలవివేకంలేకుండా పోయినదీ వీరైనా మందలింపకూడదూ? పోతే యీ ధనుంజయుడైనా వారింప కూడదా? హరి! హరి! నాగేశానికికూడా మతిపోయిందా, అనుకోవట మెందుకూ ఈ కోటిశునకు మొదలే బుద్ధిలేదు రంభా! వివాహంచేసుకో కూడదూ. ? మీకులములో నానాకూర్పు గుడిచేయాచారము నీ వలన యింకా మిగిలిపోయిన దన్నమాట! ఛీ! ఛీ! దేశాన్ని రోతపుట్టించారు! యీ ఖర్చంతా పెట్టి బీదలకింత అన్నదానము చేసుకోకూడదూ? ఈవిధముగా విందులకూ చిందులకూ, సిగరెట్లకూ, చీట్లాటలకూ సిలుకుగుట్టలకూ, సీమటోపీలకూ, చిద్విలాసాలకూ ద్రవ్యమును తగులబెట్టు కొనకపోతే నద్వివియోగం చేసుకోరాదూ! బీదలసాత్తును బీదలకే వివియోగపరిసేకొంత పాపపరిహార మైపోతుందిగా! సిగ్గుబిడియములు లేక మేమంతా కాంగ్రెసు సేవా దురంధుల మని పడావులు తీస్తారు. నిజమైన కాంగ్రెసు సభ్యులు యీ రకముగానంచరిస్తారా? మన నైహూ, పరేలు రాజాజీ పట్టాభీగారలకు తెలసిన సహించి పూరుకుంటారా మనమంతా ఆదర్శభారతీయులము కావలయునంటే మౌక్యసారి మీ పూర్వుల చరిత్రలను సింహ్యవలోకనం చేసిచూడండి, ఇకనైనా మన మహానాయకుల జీవిత గాథలను తలచిచూడండి ఆ నాటియశోకుని పరిపాలనా విధానమును స్మృతి పథానికి తెచ్చుకోండి. బాగు

పదండి, మీరే యింతటి ఘోర పాతశములను చేయుచున్నారంటే కడుపు తరుగుకొని పోవుచున్నది. ఆమరలోకమున కేగిన వో మా గాంధీదేవా! ఈ మాయా కాంక్షగను వాలా సరాధములకు యీ లోకములో శిక్షలేదా! దేశము గాఢాంధకార యమమై పోవలసిన దేనా? పవిత్రమగు కాంగ్రెసు సిద్ధాంతాలకు మాయని మచ్చను తెచ్చి యిచ్చుచున్న యీ దేశద్రోహులకు యమునకూడా భయపడి తొలగి తిరుగుతున్నాడను కుంటాను.

పుర:— పకాశుగాడికి పట్టిన వెట్టియే దీనికికూడా పట్టినది.

మండ:— ఎందుకు వట్టనూ! ఒకబడిలోనేగా చెదివినది.

ధను:— ఒక కొంచెంలోనేగా పెరిగినది.

నాగే:— ఒక కంచములోనే తినినారుకూడా.

పుర:— గనుక ఆ దోషగుణమే దీనికికూడా ఆపాదించింది.

మరు:— వాడిగాలే సోకింది.

పుర:— తగిన యశాషధ మీయకపోతే యిక యింట్లోనున్న వారలకుకూడ సోకుతుంది.

మండ:— వారికేగాదు యూరివారికకూడా...?

కోటి:— ఇదియొక రకమైన అంటువ్యాధి గనుక గ్రామ గ్రామా లకూ అల్లుకొని పోవచ్చును.

మండ:— ఆ అంటువ్యాధులకు చికిత్సవున్నది. ఈ యంటువ్యాధికి చికిత్సలేదు...

ధను:— ఈ యంటువ్యాధి రంభమకూడా అంటుకొంటుందేమో!

నాగే:— అంటుకోకుండా యింటికిపోయి తలగంటుకొంటుందిలే.

ధను:— సాంబ్రాణిపొగతోసహా వేసుకొంటుండు.

కల్యా:— నిజముగా మీరలు మానవులుకాదు...

పుర:— ఎక్కడవగా వ్రేలిన గెంటివేయిస్తా పోతావా పోవే...

కల్యా:— పోతాను. ఎందుకుపోనూ? నాతోపాటు మీరుకూడా పోతారు.

మండ:— ఔను కట్నాలబాధ లేకుండా పోతాము...

కల్యా:— ఈసారివచ్చే యెన్నికలలో ఊరూ పేరూ లేకుండా పోతారా! నవముసల కాసింది వోటులొసంగుటకు యీనాటి మానవ నమాజము కనుల మూసుకొని పాలు త్రాగుటలేదు. గజుల యారకపువారంతా ఊడ్చుకొని వుప్పునీరు త్రాగడానికి యెందుకుపోరా

నాగే:— మీలాగంటివారంతా పుట్టినింటిని గులచేయకుండా పోతారా!

పుర:— మరల యెన్నికలకాటి ముచ్చటి చూద్దాములేపో...

మండ:— ఇంతలో యెన్నికలొస్తేగా...?...

ధను:— రానిస్తేగా!

కోటి:— ఒ సై రానీయండి! ధనమును కురిపించుదాము...

పుర:— ఇకనీ చుప్పి బెదరింపులు చాలులే; ముందు గడపదిగిపో-

కల్యా:— పోతున్నా! శాంతి సమరోన్ముఖురాలనై పోతున్నా- ప్రకాశ మిహో కలసి లంచగొండుతన నిర్మూలనోపాయ కవచ ధారితనై పోతున్నా! దొంగ న్యాపార సరకాసురుల వధోద్యమ విహారాలకై అపరసాత్రాజిత్తిని పోతున్నా. కొలది రోజులలో మీరుకూడా బీదల కన్నీటికడలిలో కలసి వులిసి పోతారు. ఛీ! ఛీ! ఇక మీ ముఖముల చూడజాలకపోతున్నా (అనుచూ నిష్క్రమించును)

పుర:— పోతే నాపీడాకారమే పోయినదిలేపో...

ధను:— ఆడపిల్లలు యేనాటికైనా పోక తప్పదులేపో

మండ:— ఇదంతా యెవరికోసరం

కోటి:— ఆర్జించినదీ ఆర్జింపపోయేదీ తనకోసరమేగా

నాగే:— చాదస్తపు పిల్ల తెలుసుకోలేక పోయింది.

ధను:— పిల్లలోపాటు యిదంతా సంక్లిష్టమైందని ప్రకాశానికైనా తెలియకూడదూ...?...

మండ:— అమాతృపాలనచువుంటే బాగుపడదూ

పుర:— మండలాధిపతిగారూ! ఈసారి ప్రకాశానికి మీరైనా చెప్పి
చూడండిబాబూ! తిరిగి చూస్తాడేమో

ధను:— చూశావా! కన్నకడుపాయను కోనేసుకుంటే పోతుందా.

నాగే:— పెంచిన ప్రాణమాయను

మండ:— ఎక్కడికి పోతారూ-? తిరిగి తిరిగి వాళ్ళేవస్తారు. సరే
యెందుకైనా మంచిది యీసారి చెప్పిచూస్తాను

పుర:— చూడండి!

ధను:— చిందును చూడండి,

రంభ:— (నృత్యం ప్రారంభించును)

పుర:— అబ్బా! ఈరంభను పగలల్లాచూస్తే తృప్తితీరలేదు

మండ:— రేయికూడా వేయినిధాల వేయికన్నులతో దేవేంద్రుని
లాగా చూడండి. తృప్తితీరుతుంది.

రంభ:— ఈయనగారు వేయికన్నులతో చూస్తే నేనునిజముగా రంభ
నయిపోనూ...!

కోటి:— మేమంతా వీరులమూ, కుబేరులము, సోమయాజులమూ
కామూ

మండ:— ఇంకా సీతకథన అపరపూర్వసీ మేనకలుంటే పిలిపించు
రంభా! మేమంతా తోస్తాము.

రంభ:— మీరంతా అనుమతిస్తే చాలును కాని కోటిమంది పూర్వ
సీమేనకాతిలో త్రములను తయారుచేయనూ...

ధను:— పులపాలనాధికారి గారికి వున్న నొకకూతురుకూడా సీవలన
దేశాటనానికి పోయింది రంభా! దిగులుపడకుండా వీరిని చేసే
భారము నీవు వున్నది...!

రంభ:— చిత్తం! (అని నృత్యం చేయుచుండ తెరవాల్చును)

6

[వకాశంగారు, భాస్కరంగారు, ఋషివేమాలతో ధనుం
జయ నాగేశంగారలు కాంగ్రెస్ కార్యాలయములో యాసీను
లైయుండ తెరలేచును.]

ప్రకా:—...ఆ వొచ్చేదెవరు...? (తెరలోపాట)

భాస్క:—...కళ్యాణి.....

ధనుం:— హృదయంలోపాటు దుస్తులనుకూడా మార్చుకొనినదే...?

నాగే:— తన యాభరణాదులను బాపూజీ మందిర నిర్మాణానికి
కర్పించి మరీ వస్తున్నది.

ప్రకా:— ఎంతలో త్యాగశీలమై పోయినదీ...?

కళ్యాణి పాటను ముగించి—ప్రకాశ్...!

ప్రకా:— కళ్యాణీ! ఒచ్చానా ఎండలో కాళ్ళు కాలలేదా! నీపాద
రక్షక లేమైనాయీ...?

కళ్యా:— పాశాలనుంచి యెండలోపడి పోతున్న వొక బీదబాలి
కామణికి యిచ్చుకొని వచ్చేళాను ప్రకాశ్!

ప్రకా:— గొడుగు కూడానా..?

కళ్యా:— కదలలేక యెండలో కూర్చొని బిచ్చమడుగు కొనుచున్న
కుంటి దానికి యగతకు ముందుగానే యిచ్చేళాను.

ప్రకా:— మంచిపనే చేశావు. ఇంతలో యింతమార్పు నీలో కలుగు
తుండమోలేదు కళ్యాణీ!

ప్రకా:— ఇంటికిపోకుండా యెందుకొచ్చావూ..?

కళ్యా:— నిన్ను తలెమిస భూతమే నన్నుకూడా తలెమిసది గనుక.

ప్రకా:— ఇకనావలె నీవుకూడా బాగుపడుతావు వంతోషమేగా.

భాస్క:— మీతోపాటు దేశంకూడ మఱిన్నుత్తప్రతుంది

కళ్యా:— జరిగినగాధను వినిపిస్తాను. ఎంటారా...?

ప్రకా:— అక్కర లేదు మాత్రపుడే తెలిసిపోయినది.

కళ్యా:— మీరెలా తెలిసినదీ...?

ప్రకా:— మాకడ జ్యోతిష్యులున్నారు గనుక,

కళ్యా:— అంటే గూఢచారులున్నారా..?

ప్రకా:— లేరనగలమా! వారునూ వున్నారు,

భాస్క:— కలరు కానివారు మానవులుకారు మానవాతీతులు.

ప్రకా:— వారు తెచ్చి యుంచిన రహస్య పత్రాలెన్నో వున్నాయి.
ఇవి గోశ్రమ యనుకొనక నీవుకూడా చూడుము.

భాస్క:— వీటివలన మన పురపాలనాధికారుల స్థితిగతులు చాలా
వరకు బోధపడగలవు.

కళ్యా:— (చకితురాలై) ఏక్కిముగా యీ పుత్రరాలన్నీ మానాన్న
గారికి దోపిడీవ్యాపారకులూ లంచగొండులూ రాసినవేనా..?

ధను:— నిస్సందేహముగా వ్రాసినవే...

నాగే:— వేసిన వేషమేయగుండా యనేక మారువేషాలలో ప్రజా
ద్రోహులకుటిల ప్రవర్తనా విధానముల శోధించి మాశోత్ర
పుత్రముల వేస్తుంటారు మాపరిశోధకులు

కళ్యా:— వీరెవరు..?

ప్రకా:— ఋషులు.

కళ్యా:— వీరేనేమో గూఢచారులు!

భాస్క:— వీరుకారు వారు వేరేయున్నారు.

ప్రకా:— మన యీ దేశము పూర్వము ఋషుల మన్ననలగైకొని
యేలబడినది. గనుక యీనాడు కూడా నాటి విధానమేయను
సరణీయమైనదని యర్థించాము.

కళ్యా:— ధన్యులము గనుక మనకువీరు లభించారు.

ధను:— మండలాధిపతిగారు వచ్చు వేళయ్యేది.

నాగే:— అరిగో రానే వస్తున్నారు.

ప్రకా:— సమస్తే! దయచేసుండి పెద్దలు.

భాస్క:— ఏలినవారు చాలా శ్రమపడివచ్చారు.

మండ:— ఈ శ్రమంతా మీకొరకే

భాస్కర:- ఈ కాంగ్రెసు కార్యాలయం మీరాకవలన పవిత్రమై పోయినది.

కల్యాణ:- గనుక యిక ఆపుపంచకమైన తీసుకరావలెను.

ధను:- గోమయంచాలు.

మండ:- వీరెవరూ?

ప్రకా:- మహాబుఘలు

మండ:- ఈ కాలములోకూడ బుఘలున్నారా..?

కల్యాణ:- లేకపోతే లోకంయమలోకమైపోదూ...?

ప్రకా:- ఏదైనావుంటే శ్రవణావందంకలుగచేస్తారా...?

కల్యాణ:- చేస్తారు...

మండ:- ప్రకాశం! ఈకష్టమంతా మీకెందుకూ, కూటికి గుడ్డకూ రాని ప్రచారాలతో ప్రయోజనమేమైనా కలిగిందా?

ప్రకా:- ఇంకాకలుగలేదు కాని గలుగుతుందనే యాశమాత్రం లేకపోలేదు

ధను:- దేశములో ప్రతియొక మానవునకూ అన్నవస్త్రాలకు లోపం లేకుండా చేయాలననియే మాసంకల్పం.

మండ:- అదంతా పిచ్చియూహ! అట్లుచేయుటకు మీకేకాదు, ఆ ఫాలాక్షునకు కూడా తరముకాదు.

భాస్కర:- ఎందుకుకాదో ప్రయత్నముచేసియే చూస్తాము.

మండ:- విరోధముడిగి మాతోమీరు యేకీభవిస్తే తగినపదవులను కూడా యిప్పిస్తాము.

ప్రకా:- మాకుపడవివ్యామోహములు లేవు స్వామి?

భాస్కర:- మీతోమాకు విరోధముకూడా లేదు.

కల్యాణ:- మిమ్ముల నావేసిందియున్న లంచగొండు మహాభూతము పైననే మాకు విరోధమున్నది.

ధను:- దోపిడివ్యాపార పెనుభూతము నకునూ ముముక్షువజల విరోధులమే.

నాగే:— బీదల పనికోసం దుర్మార్గనాదులకు గర్భశత్రులము కాని
మీకు శత్రులమా...?

మండ:— ఈ కల్యాణిని రాజోపచారముగా సకలైశ్వర్యముతో
సహా సమర్పించి మీమామగారు కాళ్ళు కడిగి కన్యధార
పోస్తాడు, పోయించుకో.

ప్రకా:— బీదల కన్నీటి ధారలను గొనివచ్చి కాళ్ళను కడిగితే
కడిగించుకోలేను దేవా...?

కల్యా:— వీరిపాదాల ■■■ దివరకే ఔషధము చేశాను యికవారు
కడిగేదమున్నదీ? అక్షతలు యేనాడో అత్తమామలు వేసి
పోయారు. తదితరులలో మాకు పనియేలేదు.

మండ:— మేమంత ఆడుగులకు మడుగులాత్తునుము, నిన్నొకబంగారపు
పిచ్చుకను చేస్తాము. సరేనా?.

ప్రకా:— అమృత మిడితే పుచ్చుకొంటాము కాని బీదల రక్తము
యీయబడితే. పుచ్చుకొంటామా...

మండ:— మీకుట్టూ శతనవాన ప్రళయాగ్ని వర్షతప్రాకారాలు
ప్రేలనున్నవినుమా!

కల్యా:— మీ ధర్మమాయని ఆహుతి యగుటకు సిద్ధముగానే
యున్నాము.

మండ:— నామాట వినండి క్రూర భయంకర మానవ సంకల్పిత
నూత్న వైశ్రుణీ నదిలో యేలదూకెదరూ?

ధనుం:— మఱిమృతు చేయుటకు.

ప్రకా:— బాబూ

ఉ॥ లంచముతాలవారికి స | లాములు గొట్టించు మామలాగునే
పెంచి ధనంబు యేపగిది | పేదలగొంతును కోతునయ్యలో
నంచగ లేరటయ్య యిటు | లేటికి మాపయి పైరమయ్య, సా
ధించుట మానుడయ్య, గుణధీరులు మీరలు కారటయ్యరో!

మండ:— లోకభయంకర వైరాగ్ని ప్రళయగుహ్య కారణ్యాలలో
మీరు కాపురము చేయజాలగలరా

కల్యా;— ఎందుకుచేయలేమూ మాకడ అహింసా స్త్రీమున్నది
మండ;— చెడిపోతారుసుమా!

భాస్క;— మీమాట వింటే ఎందుకు చెడిపోమూ...

మండ;— పెద్దవారిమాట వింటే ఎందుకు చెడిపోతారూ

ధను;— తాటిచెట్టుకూడా పెద్దదియే, మంచి కావలయునంటే
మంచినే యిస్తుంది చెడును కావలయునని యనుకొంటే కూడా
చెడును యిస్తుంది! ఏమిలాభం...

మండ;— తేలిన పరిపోర్టు యింతేనా...?

ప్రకా;— ఇంక కాస్త వున్నది... విశదీకరిస్తున్నాను వినండి.

తే॥ ధరకు బేరులతోగూడి | తాముమమ్ము

దగ్గ మొనరింపవలెనని | తలచివచ్చి

పయిన పడుచున్న గూడను | పట్టుదలతో

ప్రతిఘటించుము దొంగ వ్యా | పారకులను,

మండ;— చెప్పవలసిన ముక్కలను చెప్పితిని, వినకపోతే యనుభ
విస్తారు.

కల్యా;— చిత్తం ఇక నామాటలను కూడా చెప్తన వేయనీయండి.

తే॥ జన్మ మె తినయందుకు | జాతి భ్యాతి

నిలువలేనట్టి వారితో | పలుకుచున్న

వారలకు కూడ పాపంబు | జేరునె మొ

వేగవేంచేయుడి లంచ | బేరమువకు

మండ;— లాభంలేదు యికపోతున్నా. (అని నిష్క్రమించును)

భాస్క;— వీనిపాచిక చూచావా?

ధను;— శకుని పాచికకైనా తిరుగు మంత్రమున్నది. కాని వీని పాచి
కకు తిరుగు మంత్రము లేదు...

నాగే;— ఎన్నికలు రానున్నవి. గనుక మనము యద్దు పడకుండా
వుంటే యింకా కొన్నాళ్ళు పీఠాలమీద కూర్చోని లంచమనే
భూతమును కొలుస్తూ పేదల రక్తాన్ని పీల్చుదా మనుకొం
టున్నారు.

భాస్వి;— గనుక మనము తాత్కాలికము చూపరాదు.

ధనుం;— ఈసారి ద్విగుణీ కృతోత్సాహములో కృషి చేయుటను.

కల్యా— చేసి తీరుతాముకూడాను.

ఎల్లరు;— జై ప్రకాశానికి జై !

(తెర పాలును.)

7

[పురపాలకాధికారు, కోటిసుడు, ధనుంబయ్యుడు, నాగేశం
పంతులుగారలు వసారాలో కూర్చోనియుండగా తెర లేచును]

పుర;— ఏమాయ్ ! కోటిశం!

కోటి;— చిత్రం ! ఏమి శలవు...

పుర;— రేపు రానున్న ఎన్నికలలో మనమంతా యేకీభవించి విజయమును సాధింపలేక పోయినచో చాలా కష్టనష్టములకు గరి
కావలసియుండును సుమో !

కోటి;— అంటే మనమేకాదు. కడుపునిండిన బేరగాండ్రంతా తారు
మారు కావలసియుండును ?

పుర;— బేనుగనుక మీరంతా సర్వవిధములా కృషిని చేయవలసి
నదియే.

ధనుం;— చిత్రము, చేళాము.

నాగే;— చేస్తున్నాము.

కోటి;— ఇంకా చేస్తాముకూడాను.

పుర;— సినిమా హాలులలో న్నయిడ్లు వేయమనినారా...?

ధనుం;— చిత్రం వేస్తున్నారకూడాను.

పుర;— మరచిపోయాను వాడికి కాగితము కోటా యిప్పించాముగా.

కోటి;— ఎవరికీ..?

పుర;— మంగలి గురుగోవిందానికి...

కోటి;— బేను, మొన్ననేగా యిప్పించారూ..?

ధను;— శ్రవరవ్యాపారము చేస్తున్నాడు కూడాను ..

నాగే;— మొత్తందాద క త్తిమినహా శ్రవర వ్యాపారములోనే యున్నాడు...

పుర;— మనపేరు చెబితే వాడు నాలుగురీతుల పేపరు యాయ లేదా—?

ధను;— ఎందుకీయదా! మన సంతానికి కాదుగా?

నాగే;— ఈయకపోతే భూమట్టములో కలసిపోతాడు.

కోటి;— మరల మంగలిపొదిరాదా...?

పుర;— ఇస్తాడుగనుక అర్జంటు ఆనాలుగురీతుల పేపరునూ గొని పోయి మన తాలూకు ముద్రాక్షరశాలలలో కరపత్రాలు గుద్దించండి.

ధను;— చిత్రం! మనపోట్ల వీరయ్య బాగా గుద్దించుకోని వస్తాడు.

కోటి;— ఫరవాలేదు వాడైతే బాగానే గుద్దించుకోని వస్తాడు.

అంతగా పనివారు బడకీ పై వాడే గుద్దిపా రేస్తాడుకూడాను...

పుర;— మండలాధిపతిగారు టెక్నికారును నప్లయి చేస్తానన్నాడు చేశాడా!?

కోటి;— చిత్రం! చేశాడు, దానిని కేన్వాసింగుకు వాడు కొను చున్నాము...

పుర;— ఇ బహిం సాయుబుకు పోలీ సుదళాధిపతిగా ప్రమోషనిప్పించాము గనుక యాతడుకూడా మనకు పూర్తిగా సాయపడ వచ్చుననుకొంటాను...

ధను;— సాయపడతానన్నాడు కూడాను. వారిపేరు చెబితేనే పట్నం గడగడా వణికిపోతుంది. గనుక డొక్క చెక్కేసి మరీ పోటు లిప్పిస్తాడు. పైగా కాఫీ హోటళ్ళకు కానీ ఖర్చు లేకుండా పురమాయస్తాడు కూడా...

పురు;— ఇక మన మునిసిపాలిటీ యిలాకా డాక్టరులూ, గవర్న మెంటు యిలాకా డాక్టరులూ ప్రయివేటు డాక్టరులు, నేటిపు డాక్టరులూ, పశువుల డాక్టర్లు, యాక్టర్లుకూడా ప్రచా

రానికి సాగిరా వాటిని ఘాటుగా గూటించి మరి చెప్పలేక పోయావా...?

నాగే:— పెద్దలు గనుక తమిళం మర్యాదగా మనవైపుకు జారగొట్టలేదు...

పుర:— నరేవారి సంగతి నేనే చూసుకొంటాను, కాని మీలోపాటు హైస్కూలు టీచర్లు, కాలేజీ టీచర్లు, బోర్డుస్కూళ్ళ టీచర్లు, గ్రాంటుస్కూళ్ళ టీచర్లు, ప్రైవేటు-కొలెజ్స్ కూడా తిరుగుతున్నారా..?

కోటి:— ఎవరికోసరం! జేముడాంటూ తిరుగుతున్నారు...

పుర:— లోగడ మనము గుడ్డలకోటలు యెక్కువగా యెవరెవరి కిప్పించామో గుర్తుతెచ్చుకోవోయ్ కోటిశం!

కోటి:— ఎందుకూ..?

పుర:— సొంతభర్తలతో ప్రచారమును చేయమని చెప్పటకు.

కోటి:— చిత్తం! ఆలోచించుకొనిమరీ చెప్పరాను.

పుర:— బాగా లాభాలలో తులనాగుతున్నారు. కాబట్టి సిమెంటు కోటావారికి, ఐరన్ కోటావారికూడా చెప్పండి. మరచి పోయాను మొన్న యుద్యోగ మిప్పించిన యుగ్రహారీశుని వాడలబోకుము సునూ! వా:లో మనకు చాలా అవసరమైన వస్తువులున్నవి.

కోటి:— చిత్తం! మన కింజ్రాక్తరులు దొవ్వులపూడి వర్ణయ్య దోనెపూడి ముసలయ్యగారలు తగిన బందోబస్తుకు జననముదాయమును పంపుతామనినారు.

పుర:— ఓగిరేముటి? మనవలన తెగబలిసిపోయిన ప్రతివారూ సహాయ పడవలసివదియే! గనుక జాగ్రత్తగా చూసుకోండి.... ఓసిపోతే మీ మొరాలకించే వారుండరు. ఈసారికూడా యెంత ప్రయత్నిపోయిననూ వదియే భరియించి విజయమును సాధించి తీరవలయును, ఆషామాషీగా వ్యవహరిస్తే యెందుకు కొరగా కుండా పోతాము...

కోటి:— వెదవదబ్బు పోలేనేనుండి! గెలిస్తే చాలును కాని మూడు రోజులలోము నెదవ దబ్బును గడించి పార వేయలేమూ...?

ధను:— దబ్బుముఖము చూసుకొంటే మునుముందు ముఖముఖాలు చూసుకోలేము.

నాగే:— జాండేన్ అడిగినంత వోట్లకు యెడమచేతిలో బలాదూర్ తీసివేసి మరీ గెలుచుకుందాము...

కోటి:— ఇప్పటికి దాదాపు లక్షరూపాయలయినాయి...

పుర:— ఇంకా నదిలక్షలు కావాలనున్నా వెనుకాడను సుమా...?

ధను:— అటువంటి యెత్తులు నువకు జమా ఖర్చూ కూడా లేదు.

ఈచేత ఖర్చురాస్తామూ, ఆచేత జమ కట్టుకొంటాము...

నాగే:— ఒకరోజు దోచిపెడతామూ వ్రతిరోజు వ్రాద్దివేస్తాము...

పుర:— మనలో పోటీచేసి ప్రకాశగాను గెలుస్తాడంటావా...?

కోటి:— వాడిముఖం వాడిమోరా! వాడిమిగెలుస్తాడు స్వామీ!

వచ్చుదీపెడితే తోలిచేయని పెద్దనాగన్నలంతా గెలిస్తే ఇక మనమంతా యెందుకూ...?

ధను:— రాబ్బులన్నీ దరిద్రుణ్ణి వరిస్తుందా! దానికిమూతం బుద్ధి లేదూ...?

నాగే:— కుచేలులే గెలుస్తారో కుబేరులే గెలుస్తారో యీ డెబ్బతో కాని తేలిపోదు...

పుర:— మంచిది. ఎలక్షను యాభీనరుగారెవరో విచారించారా

కోటి:— చిత్రం! మనకనుకూలులే...

ధను:— ధనముచూపితే మనకంతా అస్సీకూలులే...

పుర:— అవసరమైతే వారుకూడా మనకంతా తోడుపడాలెనునుమా? వారికికూడా ధనకాంక్షవుంటే తీర్పుదాము.

నాగే:— స్త్రీకాంక్షవుంటే రంభను సాయపడమందాం

ధను:— ఉంటే ఊర్వశీమనకలను త్రొక్కివేలుపుదాము...

పుర:— అన్నటి సద్భవదాము. ఈపోటీ యనము సువదవులను బడయలేము, వారుకానీ మనముగానీ మనవారసులుకానీ, మన

తొత్తుబడి తొత్తులుగా నీ యీ యెన్నికల విచయములలో
 న్యాయవిరుద్ధమని చూడరాదు. ధర్మవిరుద్ధమని తర్కింపరాదు.
 చట్టవిరుద్ధమని చిత్కిలపడరాదు. మాన దురభిమానములను
 లెక్కింపరాదు. చుట్టరికతను చూపరాదు. చేతనైనవరకు
 వారితో గారడీచేయమనియే నుడువవలయును. వీలుపడినవరకు
 యింద్రజాల మహేంద్రజాల కనికట్టువిద్యలను జూపి దాహ
 మును గొనుచునియే నుడువవలయును. అవసరమయినచో
 మారీచమయి రావణావతారాదులను తాల్చువలయుననుచు,
 ఒక్క-దెబ్బలో జీవితమునకు పరిపడగల ధనము లభింప గల
 దని తెలియవలయును. తమకు యేలోటుపాటులూ కలుగనీయ
 మనుము గాకపోతే కిరగతమయిన యధికారాదులను సామా
 న్యముగా నడలుదామా! ఏకభ్రతముగా దశాబ్దాలనుంచీ
 యేలుబడిగో నున్న పురపాలనాధికారానికి హస్తాదకా
 లిస్తామా...?...

కోటి:— మా వ్యాపారస్తులంతా తిరోదకాలిడుస్తామా...?...

ధను:— అధికార బధిరాంధ కారులంతా ధర్మోదకాలిడుస్తారా?

పుర:— ప్రాణమున్నంతివరకు నేనలంకరించిన మదీయ పీఠమును
 ప్రకాశునివంటి యధిపతియగు తాకనిస్తానా..

కోటి:— ఔను స్వామీ...? బస్తూన్న సిద్ధిప్రవాహానికి అనకట్టలను
 కట్టనిస్తామా...?

ధను:— అధికారవర్తమునకు గ్రూపుతీసుకొని రానిస్తామా!

పుర:— ఒకవైపు పోలీసులు వేసేస్తామని బోధిస్తూ మరొకవైపున
 కుంగతీయవలసినది...

కోటి:— ఒకచేతితో కూడుగుడ్డ లివిగోని చుపుతూ మరొక
 చేతి బీదల నోథులకు చిక్కలను బిగిస్తూ కూలిపోని సువర్ణ
 మయ జయస్తంభాలను యెత్త సినిదియే

ధను:— గృహము లివిగోనంటూ కారాగృహమున త్రోసి పేదలను
 దహనము చేయాలనినదియే

పుర:— పదండి సామదానభేద చతురోపాయములచే కార్యమును
సాధింపండి. అపసరమయితే చాకులనూ బాకులనూ
దూయండి...

కోటి:— జైపురపాలకునకూ జై...

ధను:— జై కోటిశులకూ జై (తెరవా)లును)

8

[ఋషి వేషముతో వీధి వాకిలి లోనకు ధనుంజయుడు
ప్రవేశించి] మాతా!

సీ॥ కఱకైన కత్తిని | ఖడ్గతిక్కన శూరుఁ

డేమూల దాచి తా | నేగినాడు

ఇరుగని యీటేలే | యింటిలో తిమ్మగన్

దాచి జేయనుచు తా | తరలి నాడు

పదునైన బాకును | పలనాటి బాలుండు

యే పెట్టలో నుంచి | యేగినాడు

మొక్కవోపని కత్తు | లక్కన్న మాదన్న

లెందెందు దాచి వా | రేగినారు.

తే॥ త్రుప్పపట్టని శూలంబు | తిప్పి తిప్పి

దేవరాయలుగారలీ | దేశమందు

దాచుకొన కుండగై కొని | తరలినాడు

తెలుపుమమ్మతో ననుగన్న | తెలుగు లిల్లి!

ఉంటే యీయవమ్మా! ప్రజాద్రోహులను పరిహారుస్తానూ..

నాగే:— ధనుంజయుడూ! భాగస్వామికూడా వున్నాడు.

ధనుం:— సోదరా! అపర పరశురామావ తారమును తాల్పవలసిన

తరుణ మానన్న మైనది.

నాగే:— భారత దేశములో ద్రోణాచార్యుల వారి ప్రతి భగ
తించిపోలేదు. మనలో ప్రతిఫలింప గలదు. గనుక భయము
లేదు. ప్రకాశ కేసరి శాంతనన్దోచార్యుని బద్ధులమై పోవు
టచే నిద్దురబోవుచున్నాము. లేక పోతేనా నెత్తుటికాలువలు
పారిపోయేవి.

ధనుం:— ఎంత శాంత జపించున్నామో ద్రోహులు అంత అశాంత
మును కలుగజేయుచున్నారు సోదరా! నేటి యీ బహిరంగ
సభను విచ్ఛిన్నము చేయాలనని కోటిశునిపరివార మంతా
యేకమై వస్తున్నారు. చూచావా...

నాగేం:— చూచాను మహత్మా; ఒక్క-కోటిశుని పరివారమే కాదు
సప్తకోకములవారు యేకమై వచ్చినప్పటికి నీ ప్రతిఘటించు
టకు సిద్ధమయియే యున్నాను.

ధనుం:— మనము ఋషిసాంప్రదాయులమనీ, శుష్కాప వచ
నాలు పలుకుతూ ముక్కుమూసుకొని కూరుచుండరాదు.
ఈరణముచ్చినప్పుడు భార్గవరామునివలె నరరూప్రవజాద్రోహ
రాక్షసులతో పోరాడి తీరవలసినదియే ప్రతిఘటించి తీరవలసి
నదియే. వివిధోపాయములలో దేశవిద్రోహులను మారణ
హోమమున ప్రేల్చి తీరవలసినదియే. ఖడ్గతిక్కన లేనిలోపమును
తీర్చవలసినదియే, బోసుబాబు చూపిపోయిన త్రాత్రవధమున
నడిచి తీరవలసినదియే, అజాగరూకులమై మెలగితే మనపూజ్య
బాపూజీని కబళించిన యటుల ప్రకాశునికూడా కబళింపగలరు
గనుక రాడీమూకలను చించి ఛండాదుటకు పడా! తై వీర
సావర్కారుకు జై. జై వీరబోసుబాబుకు జై. జై అల్లూరి శివా
రామరాజుకు జై. జై శివాజీ మహారాజుకు జై. ప్రకాశబాబు
కు జై. వండిత నైహూకి జై. విజయవాడ కనకదుర్గకు జై.
(అనుచూ జయ జయధ్వనములలో)

(తెర వ్రాలును.)

9

[సాయంసమయమున తివర్నవతాకాలలో ప్రకాశబాబు!
బాస్కరం, కళ్యాణి వగయిరాలు ప్రజలకు ప్రబోధింపయే
తెంతురు.]

ప్రకాశ;— సోదర సోదరీమణులారా! నేటి మన భారత జీవితానుభవ
విషాద భరిత శాంతిరహిత ఘట్టాలను గురించి యతిముక్త
సరిగా యువన్యసింప నున్నాను. గనుక యనుగ్రహింపుడని
వేడుకొనుచున్నాను.

ఎల్లరు:—(జేజేలూ, కరతాళధ్వనులూ)

ప్రకాశ:—మహాత్మా గాంధీజీవంటిత్యాగశీలు రుదయించిన వేదభూమి
పై, నె హువండితుని వంటి సుహృదయులుదయించిన భారత
భూమిపై, వల్లభాయి పశేలులాగంటి యసాధారణ ప్రజా
దురంధరులుదయించిన దివ్యభూమిపై, నేతాజీవంటి మహావీరు
లవతరించిన విమలభూమిపై, రమణమహర్షిలాగంటి మహా
నీయపరులు విరాజిల్లిన రత్నభూమిపై, స్వార్థస్వాములుదయించి
పలుచబడిన మనరక్తమును గ్రోలుచున్నారు, చిక్కిపోయిన
కండరములను కదపుచున్నారు. మహాజనులారా! ఇంకా
సహింపగలుగుతామా! బీదలరక్తముచే యధికారపీఠాలను
కడుగుతూంటే యింకాస్వాగతాలిస్తామా! నున కఫాలభాగ
మును తీసిధనికవర్గము మేడలను కడుతుంటే జేజేలు నమర్చి
స్తామా! మన బామికలను యేరి వివిధాధికారులు క్లుప్తులను
కడుతుంటే ధన్యవాదాలిస్తామా! ఈయము! ఈయలేము
కూడా! హృదయము కలిగిన ప్రతిమానవుడూ యపరిమిత
సహనముతో యెదురుతిరిగి పోరాడవలసినదియే. శ్రమపడు
తూన్న ప్రతిసజ్జనుడూ శాంతిప్రతిష్ఠాపనార్థమే పర్యవ్యయము
ధారపోయవలసినదియే వారిబారినుండి తొలగి సుఖియింప
వలయుననుకొంటే రేపురానున్న అన్నిఎన్నికలలో సరియైన

నాయకులను యెప్పుకొనవలయును. స్వల్పధనమున కాసింది
వోటులను చేయరాదు, ఆరాజకమునుంచి దేశమును కాపాడ
వలయుననియుంటే యేకోన్మృదులము కావలయును. మనమెల్ల
రమూ దీక్షానిబద్ధులమై యేనాడు సర్వమానవి సాభాత్మ్య
మునకై కృషిచేయజాల గలుగుతామో ఆనాడే నూతనశకము
ప్రారంభమై శాంతి సాభాగ్యాలను ప్రసాదించునని మనవి
చేయుచూ విరమిస్తున్నాను. ఇది మనకళ్యాణి ప్రసంగింపగలదు
గనుక యవధరింపండి.

ఎల్లరు:— (జేజేలు కిరతాశస్వములు)

కల్యాణి:— సోదర సోదరీమణులారా! దేశములో యెన్ని యరాజక
చిన్నెలు మొలకలెత్తినవో! ఎన్నెన్నివిధాల బాధించినవో
ప్రాయశ్చిత్తత చేసుకొనకపోతే యవి యింకెన్నెన్ని విధాల
బాధింపనున్నవో మీకు సాంగోపాంగముగా ప్రతాపిబాహు
వివరించియేయున్నాడు గనుక యంతకన్నా ముక్యముగా నేను
వివరింపబోయేదేమంటే స్వలాభా పేక్షాపరులకే యీనాడు
మనము వోటుచేస్తే యిక మనదు సత్తి వర్షనాతీతము గనుక
పారజూచి సరియగు నాయకునకే మనము వోటు చేయవల
యును. నూతనప్రభుత్వస్థాపనకు వేయివిధముల లోడు పడవల
యును. గనుక పేదవారూ, పసతులు లేనివారూ, బాధపడు
వారూ, కడుగువున్నవారు లేనివారుకూడా మాకు గౌరవ
పూర్వకముగా విలువగల తమ వోటులను దయచేసి బాధిం
నుండి ప్రజలను విముక్తి పరుపుటని ప్రార్థిస్తున్నాను. (భయో
త్పాతముతో) అస్మయ్యో కల్లోలము మహాకల్లోలము. (తె
లోకలకలము.)

భాస్కర:— (చూచి) తప్పుకొనండిబాబూ! ఆ విపరీత కల్లోల లాగి
ముట్టు ముట్టుకొనకమునుపే తమరంతా జాగరత్తో తమ
కొనండి. మేము కాచుకొంటాము.

కల్యాణి:— మన ఋషిపుంగవులు క్రితమనుడివినారు.

[ప్రకాశా:— అవిగో యీటెలూ. బల్లెములు, తీసుకొనిచస్తున్నారు.

కళ్యా:— బాకులు, చాకులూ వినరుచున్నారు.

భాస్క:— మనమే మిగిలాము, ప్రజలంతా యెక్కడివారక్కడ
దూరి తలుపులు బిగించుకొనుచున్నారు.

కళ్యా:— చంపినాసరియే నేచుమాత్రము పారిపోను.

భాస్క:— అనుభవించాలసిన యోగముంటే యెక్కడికిపోయినా
తప్పదు.

[ప్రకాశా:— ఆ హంతుకు లెవరైయుందురూ. ?

భాస్క:— కోటీశుని పరివారము.

[ప్రకాశా:— మనమేమి కీడుచేసితిమి. ?

కళ్యా:— వారిని పూనిన ధనశిశాచే కీడును చేయమనుచున్నది.
రాడ్డి కోరులకు యెవరు చెప్పగలుగుతారూ. ?

[ప్రకాశా:— వారిధాకకు నిలువలేక నేకాబోలును పోలీసువారుకూడా
యంత్రానమయినారు.

భాస్క:— ముడుపుల వారిక్తతే వినియోగపడతాడు కాని వారు
మనకు వినియోగపడతారా ?

కళ్యాణః— అప్రతిఘటించున దెవరు ?

ప్రకాశః— ఇంకా యెవరున్నారు ? మనఋషిపుంగవులే వారి ధైర్య
సాహసము లేమని నుడువవలయును. వహ్వా !

ఉ॥ ద్రోణగురుండొగాక యల | దోర్బలశాలి గదాధరుండొ, న
త్పాణుల నేలగా తలచు | భార్గవ రాముడొ, భీష్ముడొ యనన్
శ్రేణుల చీల్చి ఛండుటకు | చేగుచునుండె ఋషీశ్వరుండు, వో
మానవశ్రేష్టులార, యను | మానములేదిక గాంచు డీతరిన్

భాస్కః— అపరచాణిక్యునివలె కత్తితిప్పుచూ యా మహానీయుడు
రాడీమూకను పారద్రోలుతూంటె మరియొక దిక్కునుంచి
మరియొక ఋషిపుంగవుడు కట్టసాధనలో ఢిక్కొనుచున్నాడు.
వారిప్రళయ రుద్రావతారమును చూచావా ప్రకాశ్!

[వకాశ:—అసమానశక్తి సంపన్నుడు గాని సామాన్యుడు కాడునుమా!
ఈనాడు.

సీ॥ మంత్రితమృదుసుయే | మనియున్న యీముషి
పాదాలపైబడి | ప్రణతియనడె
చాణిక్యడీనాడు | చనిపోవకున్నచో
సాహంగవడినమ | స్కారమనడె
ఖడ్గచిక్కనగారు | కదలిపోకున్నచో
తనచేతిఖడ్గమా | ఘనునకియడె
అలశివాజీవిభుం | డాయువుతోనున్న
బిరుదునువిడిమహా | బడియవడడె

తే॥ గీ॥ ధరసుభాష్చంద్రబోను గా | రరసియున్న
గురుసమానులుయని సమా | దరణగనడె
భారతీయుల వుణ్యపరి | పాకమునను
జన్మమెత్తిరి ఋషులుప్ర | ఛండులగుచు.

[వకాశ:—విద్యుద్దీపాలుకూడా అర్పివేయబడినాయి...

భాను:—నేనుకూడాపోయి వారికి లోడుపడుతాను.,.

కళ్యా:—నిరాయుధులము. యేవిధముగా పోరజాల కలుగుతాము.

[వకాశ:—నిరపరాధులకు భయములేదు, నిర్భీతితో యిండుక గాంధీజీ
నామస్మరణ చేయండి.

భాస్క:—ఇక ప్రయోజనము లేదు. దావునకేచేరినారు.

[వకాశ:—వీవుకుబాకు చూసుకొని పోయినది. (అని తూలిపడుతూ)
హా గాంధీదేవా! ఎక్కడున్నావు తండ్రి! నిరపరాధులను భాధి
స్తుంటే పోలీసువారికైవా కనికరము గలుగకూడదూ! హాబాధ!
రకము. హారామా!

భాస్క:—(బాకునుపీకుతూ) హా! దేశోద్ధారకా! నిష్కారణముగా
కూరుల కెరియైపోతావా...?..

కల్యాణ:— ఓ ప్రశాంత హృదయ! నాలోపలుకవా! ప్రభూ!
హా! దారుణము! మహాదారుణము. ఈ దారుణకృత్యమును
చూడ లేము. చూచి నహింప లేము. ఓమహాజనులారా! క్రూర
ఖర్మలు, ప్రజాద్రోహులు, మననాయకునియేరకముగా మారణ
హోమధేనువునుగా జేయచూచినారో కన్నులార వీక్షించితిరా
ఇంతటి దేశసేవకుని, ఇటువంటి పవిత్రభారతీయుని. ఇటువంటి
శాంతహృదయుని, పరమవిజ్ఞాన సంపన్నుని, అమేయప్రభావ
గుణాకరుని నిశ్చేతువుగా నేలపాలుచేసిన కుమతులు మిగతా
నాయకులను మాత్రము హాయిగావిహరింప నీయజాలగలుగు
తారా! దేశములో న్యాయమేవుంటే! అధికారులలో అలుసు
యేలేకుంటే! పాలకులలో ప్రతిభేవుంటే ఆచరణలో యహింసా
సిద్ధాంతమేవుంటే, యీ ఘోరము. యింతటి శులభోపాయ
ముగా జరుగగలనా! లేదు న్యాయములేదు. న్యాయసాసమున
న్యాయములేదు. న్యాయాధికారులలో న్యాయములేదు. మం
డిమహారణమై పోయినది. ప్రజలలో నీతిలేదు. నీతినిర్మూలమై
పోయినది. ధనికులలో ధర్మములేదు. ధర్మము దగ్గమైపోయి
నది. నీతిమాలిన ప్రజానీకానికి మేము నేరస్తులమై పోయాము.
దిక్కుమాలిన యీ దేశములో నీ వేలయుద్భవించావు ప్రకాశ్;
ఏపాశ్చాత్యదేశములో నైనా నుద్భవించిన నీ కీర్తిచరగని అక్ష
రాలలో పెక్కుచోట చెక్కబడియుండునది యేమోకదా! హా!
రక్తమయము. చూడ లేను...

ధను:—కల్యాణీ; దుండగ్గిండు చలాచదరై పోయారు. త్వరగా వీరిని
బౌద్ధధనిలయానికి గొనిపోదాము లేవండి.. (ప్రవేశించి)

నాగే:—ఆలసిస్తే అపాయము. లేవండి..

భాస్క:—కొంచెముకన్నువిప్పి చూచినాడు.

ధను:—ఘరవా లేదు. పదండి....

(తెరవాలును)

10

[పురపాలనాదికారీ, కోటిశుడు, ధనుంజయుడు, నాగేశం
వగయిరాలు కూర్చొనియుండగా తెర లేచును.]

పుర:— వెధవనాగన్నలకు తిక్క వొదిలుండాలెను, లేకపోతే ధని
కలోకం మరాయస్తుందా! బహిరంగనభలు యిక చేస్తారులే.

ధనుం:— బుద్ధిలేక యింకా చేస్తారా!

నాగే:— చేస్తే తుపాకిని కాల్చొద్దు.

పుర:— దెబ్బలు తగిలినవా?

కోటి:— అరువుగానే తగిలినాయి.

పుర:— ఎవరికి తగిలినాయో.

నాగే:— తమకూతునకు తప్ప మిగతావారికి చాలామందికి తగిలి
నాయి.

పుర:— ఇంకా తగలాలసింది.

కోటి:— అప్పుడే యేమైనదీ? ఆవగించలో అరభాగముకా లేదు.

ధనుం:— ఈ యెన్నికలు పూరిఅయ్యేలోపల యెన్ని పుట్టెలు రామ
కీరనలు పాడాలనున్నదో!

పుర:— ప్రకాశుగాడు బ్రతుకుతాడా?

కోటి:— సమ్మకములేదు.

ధనుం:— వాయి గమ్మి తేమాత్రం దక్కదు.

పుర:— వాడుపోతే నీపీడా నాపీడా పూరుపీడా: దేశం వీడకూడా
వదలిపోతుంది. శనిగొట్టపీనుగ చెబితే విన్నాడా! బాగుపడ
తలచినవాడైతే నలుగురిలోపాటు నడువకూడదూ? ఇంతకూ
వాడిరాతా వాడిగీతా ఆరకంగా రాసిపెట్టివుంటే నామాటలు
యెందు కింటాడోయ్. పైగా తను పుట్టిందీ కాంగ్రెసులోనే
మనము పుట్టిందీ కాంగ్రెసులోనేకదా! ఎవరు తింటునేమీ
ఎవరు తినకపోతేనేమీ చూచీచూడనట్లు లోకంలోపాటు
తనుకూడా పూరుకోకూడదూ మనకన్నా వాడికి రెండుకొమ్ము

లున్నాయా ? కొమ్ములున్న యధికారులే సంజుతాంటే
 కొనకీస్తా-గొట్టము తేవేయని యిక తక్కినవారిపేరు వూరు
 లేత్తటం తప్పుకాదూ ? ముక్కనతువలేని బక్కికొక్కులం
 తా నెత్తికెక్క చూస్తూంటే తన్నాలసిందేలే. పాపమంటే
 దోషమొస్తుంది. కాని వాడిని పక్కతట్టిరగ తన్నినమొనగాళ్ళు
 నా కూతురు కుమ్మరామునుకూడా మెడపూస లిరుగతన్నాల
 సింది. ఒదిలేళ్ళారేయోయ్ ! ఇంతకూ కారకులెవరో నాకు
 బోధపడనేలేదు. మీకేమైనా బోధపడిందా ?

కోటి:— ఇంకెవరూ ? అన్నిటికీ పాపాల భైరవుడు వీడున్నాడుగా !

పుర:— నీవేనన్నమాట.

కోటి:— ఇంకొకడికి దమ్మున్నదా! నేనే చేయించాను.

ధను:— కడుపులో మండితే వూరుకుంటాడా..?

పుర:— ఓరీవుద్దండుడా! ఎంతపనిచేయించావోయ్ ! నీవుసామాన్యదత్తు
 కాదునుమా! ఖమ్ నీవంటివాడు నాకు కుడిభుజముగా నిలవాల
 సిందే. చేయించావా లేక వీవేచేశావా?..

కోటి:— పదులుపాతికలిచ్చి పనిపాటలు చేయని సోమరిపోతులచేత
 చేయించా! మంచిదే నంటావా?

ధను:— మనలాంటివారికి చాలామందిది.

కోటి:— ఋషులురాకపోతే ఇంకా సుగ్గునూచ చేశేవారేనుట.

పుర:— ఆ ఋషు లెవరోయ్ !

కోటి:— నాకునూ తెలియదు కాని వారిశక్తి యద్వితీయముట.

ధను:— ఋషులుయుద్ధంచేస్తారా?

నాగే:— మొత్తంమీద మాయగాశేవున్నది.

పుర:— అది రేనోయ్ వాగలు రిపోర్టుగిపోర్టు లేమైనాచేశారా?

కోటి:— నూ చేసేవుంటారు. ఎందుకైనా పుంచిది. దయచేసి
 చేతిలోగొంగుక మనమండలాధిపతి గారికి చిన్నచీటిముక్క
 నైనా ప్రాసినపంపిస్తే మంచిది.

పుర:— లంచములోనహా పంపిస్తే బాగుంటుందని నాయభిప్రాయము.

కోటి—చిత్తం! ఈ నాలుగువేలలో నరికెట్టండి....

పుర:—ఇది పద్ద దామిక్త వ్యవహారములాగున్నది. గనుక ఈనాలుగు
వేలలో గర్భము తామునే విశ్వానందాకులేదోయ్ కోటిశం!

కోటి:—అంతగాచాలకపోతే వెనకాముందుగా సర్దుతామని ప్రదహ
రించండి.

పుర:—అచ్చా ఆమాత్రం పూతమిస్తే సందేహిస్తానా?

కోటి:—చిత్తం.

పుర:—(చీటీనివాసి) ఏమోయ్ ధనుంజయా!

ధను:—ఏమిశేలవు.

పుర:—ధనముతోనహా యీచీటీముక్కను మనమందలాధి పతిగారికి
అందచేయవలెను. చేస్తావా!

ధను:—అలవాటేగాఅందులో నేనం ప్రేమయినకు మహా పేరుకూడాను.

కోటి:—బాగ్త ప్రజలకంటపడితే ప్రాణకంటకమై పోతుంది.

ధను:—అరవాలేదు. ఎవరి కందజేయాలనో వారికే అందిస్తాను.
(అని నిష్క్రమించును)

పుర:—నాగేశం! ఇక మేముకూడా పోతున్నాము. వోటర్ల కీమవల
సిన ధనమును గైకొని యిక నీవుకూడా పోయిరా.

నాగే:—(పుచ్చుకొనుచు) చిత్తం!

పుర:—వెనుకాముందు పారచూడవాకుము సుమా అడిగినవారికి
అడగనివారికీకూడా తృప్తికరముగానే ముట్టచెప్పుము. ఏమంటే
ఇది మన యింట్లోసాముగాదుగదా! విరివిగా మనకొచ్చేదంతా
పాతికపుసామ్మే గనుక తిరిగిమనముకూడా కాస్తాకూస్తో యీ
రకంగా ప్రజలకే వినియోగపరుద్దాము వాళ్ళుపదులుపాతికలు
కోరుతారుగనుక నేగా మనము తరువాత నందలువేలు కోరు
తాము. లేకపోతే ఎందుకు కోరతామూ. ఇదంతా ఒకచిత్ర
నాటకము; లేపోయిరా!

నాగే:—చిత్తం;

(తెరవాలును)

11

[ప్రకాశంగా మెల్లనిపడు పైవికుండియుండును. భాస్కరం కట్టు కడుతూవుంటాడు కళ్యాణి విననకజ్జతో వినరుతూ]

సీ పలుసార్లు ప్రజలలో ! పలుకాడకున్నచో
 లంచకోరులు పొంచి | త్రుంచిపోరె
 మనసార మహిమీద | మ సలకయున్నచో
 దోపిడి వ్యాపారు | దోచుకొనరె
 కనికరమ్మున మీరు | కనుగొనకున్నచో
 జాతీయ పృథ్వులు | జారిపోవె
 ఎన్నిక కీనాడు | యెడమైనచో నీవు
 బీదల గుండెలు | వ్రీలిపోవె
 గాంధీబాబయ్యవలె నీవు | కదలితేని
 క్రొవ్వియున్నట్టి శత్రువుల్ | నవ్విపోరె
 తెలుగు దేశానికే నీవు | వెలితిపడిన
 దానవాత్ముల ధాటికి | తాళగలమె

దేశభక్త కొండా వేంకటప్పయ్య వంతులుగారిని గోలుపోయిన తెలుగు జనాభికి మీరు కూడా వెలితిపడితే నిభాయింపగలమా ప్రకాశ్.

ప్రకాశ్:— కళ్యాణీ! కొంచెందాని కింత విచారమెందుకూ.?

కళ్యాణి:— ఒక మహానాయకుడు భాధలో కుమిలిపోతున్నప్పుడు నేనే కాదు లోకమే విచారసాగరమున మునిగిపోతుంది.

ప్రకాశ్:— కళ్యాణీ! నాకు బాధలేదు. పాదాభయము కూడా లేదు. దైవము నాకు మొండియాయువునే ప్రసాదించినాడు...

కళ్యాణి:— ఎలకను దాపునకొచ్చింది.

ప్రకాశ్:— అప్పటికి తేరుకొనలేకపోతానా? అదియునూగాక నేను లేని కొంతనను నాయీ భాస్కరం తీర్చలేదు. అన్నిటికీ

నమర్థులు మన ఋషిపుంగవులే కలరు. అగుపడని సేవచేయు చున్నారు. మనమూ మన బీదజనులమూ వారికి చాలా ఋణ పడిపోయాము. ఈ జన్మముననేకాదు వేయిజన్మలకైనా వారి ఋణమును తీర్చుకొనలేము.

భాస్కరః— నిజముగా వారు లేకపోతేవొక్కరముగూడా దక్కనివారమే కళ్యాణ— మనజనులు వారిని గౌరవిస్తే యింకా యెంతో సేవజేయ జాల గలుగుతారు...

ధనుః— (ఋషి వేషముతో ప్రవేశించి) ప్రకాశ.

నాగే— (డిటో వేషముతో ప్రవేశించి) భాస్కరం.

కళ్యాణః— మాటలలోనే దయచేస్తున్నారు.

భాస్కరః— నమస్తే మీకునూరేండ్లాయుర్దాయము. దయచేయండి.

ప్రకాశః— ఋషిపుంగవులారా! మీరు బీదజనులగూల ధర్మోపచాలను ధరియించుకొని సంమలకు సార్థకపరిచారు.

ధనుః— తమదయవలననే విధ్యుక్త ధర్మమును కొనసాగింప గలిగాము.

నాగే— మహోపకారులు మీరు మమ్మునుతి యింపరాదు.

ధనుః— ఇప్పుడు తమదేహస్థితిని తెలుసుకొని వెడలుట కరుదెంచాము, మనవిచెస్తారా...?

ప్రకాశః— ప్రాణభయము లేదుగాని కొలది రోజులు బాధపడక తీరినదికాదు

నాగే— మీరు ధైర్యోత్సాహములతో పలుకుతున్నప్పటికి యింకా మాలో యూపేదన పోలేదు.

ప్రకాశః— ఎందుకూ. ?

నాగే— కరుడులేని భారత మైపోతుందేమో నని.

ప్రకాశః— మీకానందేహముండకూడదు. ఏమంటే మన పూజ్యబాపూజీ మనకు స్వాంత్ర్య మీయకుండా మనలను విడిపోయారా. ? సేనుమాత్ర మాయన సందేశాను సారముగా రానున్న యెన్నికలలో విజయమును సాధించి గ్రామవంచా

యితీ విధాన ప్రధాన ధర్మాదులను ప్రతిష్ఠింపకయే పోతానా
ఫరవా లేదు. కార్యక్రమములో వినీనులై పొండి.

ధనుః— మరచితిని. ఈచీటిముక్కను తిలకింపండి.

ప్రకా.— చదివితే అంతావింటాము.

ధనుః— ఇది మండలాధి పతిగారికి వ్రాసిన చీటిగనుగ చనువును
న్నాను వినండి.

కల్యాః— చదవండి...

ధనుః— ఏలినవారికి ముడుపుతోనహ యంపుతున్నాను. గ్రహించి
ప్రకాశం వగైరా ప్రమాఖులు మూపై మోపనున్న దారుణ
దొమ్మి కేసును కొట్టివేయునట్లు చేయుడని నా మనవి. ఎన్ని
కల హడావుడిలో పడియుండుటచే తమరిని కలుసుకొన జాలక
పోయాను. ముడుపుచాలనిచో తరువాత వనూలు చేయ
గలను.

ఇట్లు,

ము ర హ రి రా వు.

భాస్కరః—హరి! హరి; నూటికి మూడువంతు లధికారులు యారక
ముగా తమూరుకావటము చేతనే దారుణ ప్రజా విప్లవాంబు
ధులు పొర్లునేమోయను భయము.

ప్రకా;— దేశాధికారులే యారకముగా వ్యవహరిస్తే సంస్థకోలు
కోజాల గలుగుతుందా. ?

కల్యా;— పాలకవర్గ నముదాయములో యారకమయిన తెగులు
తగులుకొన బట్టియే పరసంస్థలు తలలెత్తజాల గలుగుతున్నవి.

ధనుః— గనుక మనపాలకులకు మనవిచేసుకొందాము. పదండి.

నాగే:— మాయా శాంగ్రెసు వాలావారికే యీ సారివోటులిస్తే
ఇంకాయెన్నో ప్రాజులను నిలుపున తీస్తారని దాఖలాపూర్వ
కముగా ప్రచారమును కొనసాగించుదాము కదలండి...

ప్రకా:— అన్ని యెన్నికలలో యీసారి నిజమైన ప్రజాసేవకులను,
నిజమైన కళాసేవకులను, నిజమైన భాషాసేవకులను యెన్ను

కొని ప్రజానుకూల మహాత్త మనుస్థిర సామ్రాజ్యమును
స్థాపించుదాము కదలండి.

భాస్కర:— దేశ మఅమ్మత్తు చేయడానికి పాడుతూ పోలింగుదరికి
పోదాము పదండి,

ఎల్లరు:— జై ప్రకాశానికి జై. కల్యాణికి జై.

(తెరవాలును.)

12

(పురపాలనాధికారి, మండలాధిపతి, కోటిశ్వరుడూ, ధనుం
జయుడు నాగేశంగారలు నిరుత్సాహపూరిత తేజోవిహీనులై కూర్చొని
యుండగా తెరలేచును.)

పుర:— హరి! హరి! అన్ని యెన్నికలలో మనమే వోడిపోయాము.

ధను:— లంచాలయుగం మారిపోయింది.

నాగే:— దోపిడీశకం పోలేలుగానుని పలాయనమై పోయింది.

మండ:— శివ! శివ! ఎంతలో యెంతమాళ్ళొచ్చిందీ రేపురాను
న్నది తెలియదుకదా..? ప్రభుత్వమువారి వరమైపోయింది.

కోటి:— అన్నివిధాలా సుంతీయైపోయాము.

పుర:— తిన్న కొక్కులంతా దగాచేశారు.

మండ:— లేకపోతే యెందుకోడిపోతాము.

ధను:— నేత్రాలు నెత్తికొరకూడదంటే విన్నారా!

పుర:— మీ మాటలలో యింత తూకముంటుందని యనుకో
లేదోయ్!

నాగే:— దుక్కిని సరిగా దున్నుకోకపోతే సరియైన పంట పండు
తుందా! పైగా గడ్డి బలిసిపోతుంది. గనుకనే ప్రజలంతా
యేకమై కలుపుతీయడానికి వూనుకొనినారు. మంచి మొక్క

లకు యెందుకు పీకుతారూ.? మంచివారిని యెందుకు తీసి
స్తారు, నెహరురూ మహానాయకుని యెవరైనా కదలింపజాల
గలుగుతారా..? స్వామీ యిదంతా మనము చేసుకొనిన
మహాపరాధమే.

కోటి:— అంబరచుంబిత మేడలలో గుంభనగా కూరుచున్న మా
వ్యాపార సహపాతులంతా సొమ్మసిలిపోతారు కామాలెను.
ఇక సేదతీర్చేది యెట్లా!

మండ:— ఇకనాకూ నావారసులకూ నక్కతెగులురోగం తగిలినట్లే

ధను:— ఇప్పుటికైనా పదవీవ్యామోహం తమకు వదలించా. ?

కోటి:— కావాలనంటే మాత్రం యిచ్చేదెవరూ?

నాగే:— పాలనాధికారం వారి పరమైపోయాక లంచగొండులను
నిలువనిస్తారా?

ధను:— ఇక దోపిడీ వ్యాపారకులను దోచుకోనిస్తారా.

నాగే:— నేరస్తులను మన్నిస్తారా? ఎందుకు మన్నిస్తారూ? నేరము
లను చేసిన ప్రతి యుద్యోగస్తునీ శిక్షిస్తారు లంచములనుగొనిన
ప్రతి యధికారిసీతుపాకీనకాలిపిస్తారు. సహిస్తారా? అప్పుడే
వేతనారహిత గూఢచారులను వీధివీధికి నియోగించారుట,
గ్రామగ్రామానికి బహు జనహిత మహితాత్ములగు సభ్యులను
నలుగురను యెన్నికొనినారుట.

పుర:— ఎందుకూ....?

ధను:— లంచముల వలన బాగుపడిన యుద్యోగస్తులను విచారించు
టకు.

నాగే:— దోపిడీవ్యాపారకులను విచారించుటకు కూడా.

ధను:— మునుముందు ప్రతినేరస్తుని ఆయా గ్రామ పంచాయితీ
సభ్యులచేతనే విచారింపబడి గలవుట.

నాగే:— గ్రామాలు ఘనీభవింపాలంటే ప్రథమ నూత్రమదియేనుట

ధను:— నిజమైన స్వాతంత్ర్య మనుభవించాలనంటే ముఖ్యమార్గ
మదియేనుట.

నాగే:— ఆ విధముగా నూతన రాజ్యాంగ ప్రణాళిక తయారు కాబడి నదిట.

ధను:— ఆచరణరూపము తాల్చినది, ఇక విచారిస్తారుట

కోటి:— విచారించి జరిమానాలు విధిస్తారు, అంతేగా

పుర:— అంతిగా విధిస్తే యెడమచేతితో పారేస్తాము అలవాటేగా.

మండ:— ఏకాను శిక్షవేస్తే హాయిగా పాలు పండ్లతోనహా యనుభవిస్తాము. మంచిదేగా...?

ధను:— ఈసారి ఆ వేవ్వులుడకవు స్వామీ! నూతన ప్రజాపరిపాలనా విధాన ప్రణాళికను గమనిస్తే మీరు భయకంఠితచిత్తులై పోతారు. ఇప్పుడే యెందుకు తెలియచేయాలెనూ క్రమేపీ అంతా మీరే తెలుసుకుంటారు.

పుర:— అబ్బా! తలవీపనగాయగా పెద్దగా వాగవాక్యవోయ్ వారి గూఢచారులు వింటారేమో...?

మండ:— ఆ గూఢచారులే మనకొంప నిలువున తీశారు.

కోటి:— ఎంత చేశారూ?

ధను:— వారిని యేమిచేసినా పాపము లేదు.

నాగే:— చిక్కితేనా!

ధను:— ఈ గూఢచారులు తలచుకొంటే చిక్కకపోరు మనలోనే వున్నారు.

పుర:— మనలోనే వున్నారా...!

ధను:— ఔనుస్వామీ! ఇక్కడ యీ రకంగానే శ్రీరంగనీతులు పలుకుతారు.

పుర:— అధికారముద్ర దూరమైపోయాక చిక్కితే మాత్రమేమి చేస్తామూ—?—

మండ:— ముఖము వ్రేలాడ వేస్తాము...

ధను:— ఋషులకడ లంచాలు గైకొనినారుటగా.

పుర:— ఋషులెన్నడిచ్చారూ...?

మండ:— సుధ్యలో యిదియొక నాటకంలేవోయ్!

కోటి:— అదిగో విజయమును బడసిన పురప్రముఖులంతా జయజయ
ధ్యానములతో బహిరంగసభ కరుగుతున్నారు.

పుర:— ప్రకాశంకూడానా?

మండ:— మూలపూరుషు డాతడేగా...?

కోటి:— పాదచారుడై పోతున్నాడే,

ధను:— ఎక్కిపోవడానికి వాహనానుంటేగా?

పుర:— నిగర్వచూడామణి ననిపించుకోవలయునని వాడియేడుపు.

ధను:— జనాధీన పరమోకార ధర్మాధికారులకు గర్వముంటుందా
గనుకనే నడచిపోతున్నాడు.

నాగే:— ఋషులు యిక పురుషులై తమ దయవలన చేరుకో
నున్నారు.

ధను:— అంటే ప్రచ్ఛన్న వేష భూషణాలను తీసివేసి పోనున్నారు.

నాగే:— పతాక ధారిణై కళ్యాణికూడా కదలిపోతున్నది.

పుర:— అందుకేగా అది యింకెందుకు పనికొస్తుందీ?

ధను:— కూతురూ అల్లుడూ అంతపై కొచ్చారంటే తమకు మాత్రం
సంతోషదాయకం కాదా ధనాత్మా!

నాగే:— కొలది యభిప్రాయ బేధాలున్నా యన్నమాటేగాని వారిదీ
మనదీ యేకసిద్ధాంతమేగా యికనైనా యేకమై పోదాము
పదండి లేకపోతేపొంచియున్న యితరసంస్థలు ముంచుతాయి.

పుర:— మీరు పోయి రాగడోయ్ నాకు చాలాబాధగానున్నది.

మండ:— నాకుకూడా శిరోబాధగానే వున్నది.

కోటి:— నాకు దాహమగు చున్నది.

పుర:— ఎందుకో ఆవేదనగా వున్నది.

నాగే:— రంభయింటికి చేరితే అన్నివేదనలూ సమసిపోతవి.

పుర:— ఇక వాగకుండాపోండి.

నాగే:— జై ప్రకాశానికి జై!

ధను:— జై కళ్యాణికి జై!

(తెరవాలును)

13

[సాయంకాలం బహిరంగప్రదేశమున... ప్రకాశం, భాస్కరం
ధనుంజయుడు, నాగేశం కల్యాణి వగైరా నాయకులు హాజరగుదురు,
ప్రార్థనాసంతరం]

నాగే:— రత్నగర్భాన నుద్భవించిన దేశాభిమానులారా! నేడు
యీ బహిరంగసభకు మీ యెల్లరి తరభునా అధ్యక్ష పీఠ
మలంకరింపుడని యీ ప్రకాశుని వేడుకొనుచున్నాను.

భాస్క:— అందుకు నేను ప్రోత్సహిస్తున్నాను.

ధను:— అంగీకరిస్తూ యెల్లరితరభునా ధన్యవాదాలర్పిస్తున్నాను.

నాగే:— మహిళల తరభునా దివ్యసం దేశముల నిడుటకు మన యీ
కల్యాణి ప్రాధ్యక్ష పీఠ మలంకరింపవలయునని కూడా యభిల
షిస్తున్నాము.

[ప్రకా:— సభకు నమస్కరించి] దాన్యవిముక్తిని బడసినవోనా
భారతీయ సోదర సోదరీనులు! ఈసభకు అగ్రాన నాధి
పత్య మలంకరింపమని యేకగ్రీవముగా జేజేలు సమర్పించి
నందులకు నేనెంతయో కృతజ్ఞుడను... మరియు నేడే నూతన
శకోదయమైనది. అధికారులనూ వ్యాపారకులనూ యావేసిం
చిన పెనుభూతములు యిప్పటికే చాలాభాగము పరారయి
పోయినవి. ఎలకచ్చేరీలలో ద్రవ్యాభిషేకమును గోరు పీఠ
ములు పవిత్ర నాయకీనాయకుల కొరకు పరితపిస్తున్నవి. బీదల
రుధిరవారాసిలో యీదిన మరకలములు మాయమైనవి. అంగ
డులలో ఆడిన ఆభినవ ఆంబుష్ కాగ్రేసరులు మూలమూల
లకూ జారుకొనుచున్నారు, మనము తయారుచేసిననూతన
ప్రజాసామ్య పరిపాలనావిధానమునకు సనాతనులు సంతసిం
చారు. అరుణ పతాకధారులమోదించారు. హిందూమహా
సభ వారు యేకీభవించారు. సోషలిజమువారు గమనించారు.
కామాయిచేలములవారు కరుణించారు. సకలవిధ సిద్ధాంతముల

వాచా సమ్యగ్నించారు' వివిధ మతముల వాచా, వివిధ కలముల వాచా విసతి పత్రాలను సమర్పించారు. అన్ని తరగతుల వాచా యోగ్యములునై చక్రదిహ్న పతాకానికి సమస్కరించారు. గనుక మన మెల్లరమూ ధన్యులమైపోయాము. ఇక జరుగబోయే పంచాయితీ ప్రభుత్వములోగల లోపములను సంస్కరించి దివ్యసందేశముల నొసంగుడని ప్రార్థిస్తున్నాను. మరియు, మనము ముఖ్యముగా గమనింపవలసిన యాధిక్యత మరియొకటిగలదు. అదియేని మనగా ప్రజయే ప్రభుత్వము. ప్రభుత్వమే ప్రజ. ఎప్పుడూ ప్రజకూ ప్రభుత్వానికీ సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యాలు విడబడియుండక మిళితమై యుండును. ప్రభుత్వమునకు నొప్పిగలిగినచో ప్రజకుకూడ ఆనొప్పి కలుగుతుంది. ప్రజకు బాధగలిగినచో ప్రభుత్వమునకునూ బాధకలుగుతుంది. గనుక ప్రజకూ ప్రభుత్వానికీ యెడతెగని సన్నిహిత సంబంధ ముంటుందని గ్రహించి యుచితసలహా లొసంగమని కోరుతున్నాను. ముందుగా నాగేశ్వరరావు గారి దివ్యసందేశాన్ని విననున్నారని మనవి చేయుచూ ప్రారంభోపన్యాసమును విరమిస్తున్నాను.

నాగేశ్వరరావు:—మహోదయలారా! ప్రభుత్వ పరిపాలకులలో అయోగ్యులై వెక్కుకుండి స్వభావములై ప్రజలను మోసగించి క్రితము లంచములకు సంచులకు సంచులు కట్టేసినారు గనుక యట్టి పాలకులకు శిక్ష విధించి ముందు ప్రజాక్షేమమును కోరు యాధికారులకు నియమింప వలసినదిగా కోరుతున్నాను.

ప్రజా. — ఇక ధనుంజయుని దివ్యసందేశమును కూడ వినవలయునని మనవిచేసుకొను చున్నాను.

ధను:—వ్యాపారస్తుల ధనకాంతావివశులై వస్తువులను నిలువజేసి విలువకుమించిన యపవిత్ర లాభములకు విక్రయింపుచూ చీకటి వ్యాపారమునకు దోహదమియు చున్నారు. గనుక

యట్టివారిని అరికట్టి శిక్షించి పరిమితి తప్పక లాభముల ప్రభుత్వము కైకొనవలయుననియు న్యాయశీలురైన వారికి వ్యాపారార్హత కలుగునట్లుగా చేయమనియు, మనవి చేయుచున్నాను.

ప్రశ్న:—భాస్కరంగారు యీ దివివిధ సంకట నిర్మూలనో పాయముచు గూర్చి మాటలాడుదురని మనవి చేయుచున్నాను.

భాస్కర:—ప్రభుత్వము లంచగొండులనూ దోపిడి వ్యాపారకులనూ గుర్తించియే యున్నది. గనుక యట్టివారి యధిలాభానులను ప్రభుత్వమునకు జమకట్టి క్షమాపణ కోరుకొనవలసినవనువు తరువును జారీచేయవలయును. అట్లు చెల్లింపక యశక్రమించి తిరుగువారిని ప్రజాప్రభుత్వద్రోహులుగా నిర్ణయించి వారికి తగు శిక్షలు వేయవలసియున్నదని నా నిశ్చితము.

ప్రశ్న:—లంచగొండులూ, దోపిడి వ్యాపారకులు చట్టసమ్మతముగా ప్రవ్యమును జమకట్టినను దో వారికి యేరకమును దుడవలు వేయవలసియున్నదో గమనించి మన కళ్యాణి గంభీరోపన్యాస మీయనున్నది గనుక సావధానమున వివరింపండి...

కళ్యాణ:—కళ్యాణమయమగు దేశమున యవతరించిన సోదర సోదరీ మణులారా! నా నిర్నయమును వివరిస్తున్నా నినంకి. ప్రస్తుత ప్రభుత్వమువారు విధింపని శిక్షావిధానములతో పటుతరము లేదు. గనుక పూర్తిగా మారవలయును. దోపిడిగాండ్రహృదయము జరిమానాలచే మారబోదు. పైను వేసిన తపాలామున పోవరైన కలుగదు. అసమానతర ఛౌడ శాసనములను వెంకితీయలు ముఖ్యవసరము ప్రజారంజకరముగు చట్టములను దేనాచో మన ఋష్యాదులు స్మించినారు. అహింసాయుత పాలనావిధానమును మన బాపూజీ వివరించిన పోయినాడ. గామప్రభుత్వద్రోహానినూ పాలనా విధానమును మన కాంగ్రెసునేతలు చర్చించియే యుంచినారు గనుక మనము తిరుచవలసినపనిలేదు. కొరడాలతో గొట్టించుట, శిరి

తీయించుట, గొరిగించి ముప్పు పుబొట్లు పెట్టించుట, గాడిదపై నూరేగించుట, గుదికొయ్య తగిలించుట. ఏనుగులచే తొక్కించుట, యిత్యాది దండనలు మన పూర్వులు అమలుపరచియేయున్నారు. గనుక వెనుకటిచట్టముల ననుసరించి ప్రభుత్వము చర్యలను గైకొనినచో లంచగొండులూ, దోపిడీ గ్యాపారకులే గాక తదితర నేరస్తులుకూడా తలలెత్తబోరని మనవిచేయునూ విరమిస్తున్నాను.

(ప్రభా:—సోదర సోదరీమణులారా! ఈనా విశ్రాంతి తొనగిన సుజేతము లెంతయూ శ్లాఘనీయములై యున్నవి గనుక యీరాటి నుంచి యాచరణరూపము తొల్పగలవు మరియు నా అంశ్యోపన్యాసముచుకూడా కొలదిగా వినవలసియున్నది. ప్రజలు ప్రతియొక చిన్నవిషయమునకూ ప్రభుత్వమును వొత్తిడిపరచుటచే ప్రజలూ ప్రభుత్వముకూడ అనేక కష్టనష్టములకు గురికావలసియుండును. అరాజకస్థాపకుల సలహాలను విని అసాధ్యమగు సౌకర్యములకు వేతనమును చాలవనియు నివిధ విధములయిన కార్మికులు సమ్మెలుచేసినచో పన్నులు యధికముగా వేయకయే చాలిన వేతనము కోరెల్లు ప్రభుత్వం నీ తదితర సుస్తలకాని యాయజాలవు. ఒకవేళ యిచ్చిననూ ప్రజలే ఆభారమును మోయవలసినవారగుదురు. గనుక గణానముతో పాలకులూ ప్రజలూ యేకీభవించి ప్రతివొక సమస్యనూ పరిష్కరించుకొనుట ముఖ్యము. మరియు వెనుకబడిన యెరుకల, యేరాది, పుష్పర, యాండ్ల, గాండ్ల మొలగుజాతులవారు విద్యాభ్యాసములై అన్నవస్త్రములకు దూకులై చెట్లనడచు తలవారుకొనుచున్నారు. గనుక మన సౌకర్యమును తెగ్గించుకొని వారియభివృద్ధి కోరవలయును. మనలోనుడు వ్యతిరేకత క్తులను యరికట్టనిచో మన తోటిసోదరులకు హానికలుగును. గనుక అట్టికత్తి యరికట్టి స్నేహవాత్సల్యాలతో మెలంగవలయునని కోరుతూ విరమిస్తున్నాను. (తెరవాలును)

[తంభముస్త్రాబు చేసుకొనుచుండ తెరలేచును. అంతట పుర పాలకుడగు మురహరిరావు విచారంతో ప్రవేశం]

రంభ:—బాలారోజులకు దయచేస్తున్నారే...

పుర:—ఈనడుమ యెన్నో అగాధ సముద్రాలు రానీయకుండా యెదు రొచ్చాయి...

రంభ:—ఈదగలిగారా...!

పుర:—రెక్క లుంటే యీదగలి గేతాడినే.

రంభ:—ఏమైపోయాయీ.

పుర:—పడిపోయినవి.

రంభ:—పక్షివాతాన పడిపోయాయా?

పుర:—కాదు పడవీ వ్యామోహ కూపములో దూకుటచే పడిపోయినవి.

రంభ:—చికిత్స చేయించుకోలేకపోయారా...!

పుర:—ఈవికలాంగునకు యేదైనా చికిత్స చేయగలుగుతావేమోనని యే గా దయచేశాను.

రంభ:—కావలసినది ఖరీదకచికిత్సా లేక మానసిక చికిత్స:

పుర:—రెండునూ గంభవనీయములే...

రంభ:—అసంభవము, పడవులు దొరికితేనేకాని మానసిక వికాసము దొరుకదు. మానసిక వికాసము దొరికితేనేగాని వికలాంగులు నవ మోహనాంగులు కాలేరు గనుక మీరే చేదైన దొరికి చూచుకోండి నావలన కాదు...

పుర:—దారి కనుపడక నేగా దయచేశాను...

రంభ:—దానికి నేనేమి చేస్తాను: మనకీ పడవులు శాశ్వతమా మామా! ఇకనైనా అట్లువంటి వ్యామోహాలు వొదలుకుంటే చందమామలాగు తరించి పోతావు. పడవీవ్యామోహ జాడ్య

నులకు తగిన వైద్యకాలమును నడ ప్రకాశబాబు ప్రతిష్ఠింప నున్నాడుట పోయి మీరుకూడా చికిత్సనొందితే చాలా మంచిది...

పుర:—హరి హరి! అపరదేవే గ్రుడు యెంతలో దేవేంద్రుడయి పోయినాడూ...!

రంభ:—పక్షులు లాగినేయటం మంచి దేహియింది. లేకపోతే యదా రిథ గా వజ్రాయుధమే వుంటే యీ పాటికి చావసాడిచే వాడివే ననుకుంటాను. స్వామీ! ప్రజారంజకరమగు యాగాలూ యజ్ఞాలూ చేసే దేవే గ్రుడవైతే యెందుకు దూరమైపో తావూ? లోగడ యెన్నో మారణ హోమాలు చేయగలిగి బట్టియే మారిపోయావు.

పుర:—నీముందు నావంటి దేవేంద్రులు మారినాడ గాని నీవుమాత్రం మార లేదు కదే రంభా!

రంభ:—రాణీమార్కు రూపాయియైతూ చాలామణి గాకుండా మారి పోతుండేమో గాని మే మెందుకు మారిపోతాము.

పుర:—కు బేదులను కుచేలురనుచేయక యే మారతావా.

రంభ:—మాటలకేమి గాని స్వామీ! ఆనాడు యింకా యూర్యసి మేనకా తిలో త్రయములను మురిమురి కోటిమందిని తయారు చేస్తే మేమంతా తరిస్తామన మీ ముది యేదీ, మీ మూర్ఖులమేదీ, మీ పరిపారమంతా యేదీ, మీ పరిచారిక లంతా యేదీ, విందు ను కుడువడానికిపోయినారా లేక చిందులు చూడడానికి పోయినారా, పండులుగాయడానికి పోయినారా మీమ్మలను వాడలి యే గొంతులలో దూరినాడు స్వామీ!;

పుర:—అదృష్టము తొలగిపోతే అన్నిపోతాయి, అన్నిటితోపాటు వాడుకూడా తొలగి పోతారు.

రంభ:—నచ్చటకీ! క్లబ్బులకా...!

పుర:—నీమో...

రంభ:—గుట్టలు పండిములకా...

పుర:—ఆ వివరముల నన్నింటినీ యెవరు చెప్పజాలగలరూ.

రంభ:—లేక బ్లాకుమార్కెట్టుకా లేక కాటన్ మార్కెట్టుకా యే మోరు మార్కెట్టు కేగుతారు స్వామి:

పుర:—అరిగో బిక్కుమొగాలతో వారునూ దయచేయుచున్నాడు...

కోటి:—(ఆదుర్దాతో ప్రవేశించి) మహాప్రభూ: కొంపమునిగింది. లేవండి... లేవండి...

మండ:—ఒక చెంపన కుబేరులంతా కూలుతుంటే తమరు యితా శయ్యాగారమున రంభతో కులుకుతూ కూర్చున్నారా...! లేవండి... లేవండి. స్వామి!

పుర:—ఇంతలో యేమివిరచక ప'నదోయ్!

మండ:—మనలను విరచకతినయే చట్టములు:

కోటి:—మనలను నలుచుకొనితెచ్చి యే శాసనములు:

పుర:—ఇవరకు అమలులో నున్న చట్టము లేగా...!

కోటి:—కాదు ప్రభూ కాదు.

పుర:—ఇదివరకు అమలులోనున్న శాసనములు కావా?

మండ:—కావు స్వామి! కావు!... ఏనాటి శాసనములనో యీ నాటికి బయటికి తీశారు.

కోటి:—ఏప్పుటి చట్టములనో యిప్పటికి ఆచరణలోనకు తెచ్చారు.

పుర:—ఆచట్టము లేమిటో శాసనము లేమిటో చెప్పిరూడవ రాదూ. ఊరిక గొడవ చేస్తామేందుకూ! గూఢచూరులు ఏంటా కేమో.....

కోటి:—ఇదిగో చెబుతున్నాను వినండి...

పుర:—సరే తెలుస్తుంది...

కోటి:—మనకు అంటే లంచగొండులకూ, దోపిడి వ్యాపారకులకూ యధికాలమునకు ముందున్న స్థిర చర్యామైనవి విడచి తిరగిగా నేటి దనుకా అభివృద్ధిముగా గణించిన భగ

కనక వస్తువాహన భావనకులను ప్రభుత్వము వారివరము చేయ వలయుననియు, అట్లుచేయని యెడలనూతనరాజ్యాంగ చట్ట సమ్మతిముగా తొలుత యడ్డవాతలూ నిలుపువాతలూ వెయి గొడుగుదువనియు. అట్లుపై కొన్ని కొరడా దెబ్బలు తీసవలయు ననియు, అటుని గొరిగించి మున్నపుబొట్లతో నహా గాడిదపై నూరేగింతుమనియు, అలవిగానిచో యురి శిక్షలను కూడా విధింతుమనియు, ఇంకా యెన్నో భయంకర క్రూర యవమానకర దండన అరదండనాలకు గురి కావలసియుండుననియు చట్టము వెలువడినది.....

పుర—శివ! శివ! ఎంత మహోద్రవమావ హిల్లినదోయ్!

మా—ఈ చట్టములే కాదు; ఇంకా యెన్నో చట్టములూ శాసనములూ వెలువడినాయి. నేరస్తులను విచార చుటకు గ్రామ గ్రామాలకూ కమిటీలను తయారు చేశారు. గ్రామపురోభివృద్ధికి కావలసిన సర్వాధికారములనూ ప్రసిద్ధులకే యియబడినాయి. అవిధముగా జనాదరణ మహాపాలనాధికారులను ప్రతిపక్షి, ప్రతిపట్టణాకీ గ్రామ గ్రామాకీ యెన్నుకొనబడినారు. మన పట్టణ నేస్తులను కొందఱు విచారించి శిక్షలను విధించారు.

కోటి:—అట్లుచే అన్యాయుర్జితభూరి విస్తీర్ణమును గెలుపట్టు యాఫీసరు గారు దాఖలుచేస వచ్చిరాడట.

మండ:—ఇప్పుడిప్పుడే నుడుపులుగొ; న వేంటూచలవతీ, పానకాల రాయుడు గారలు నమస్కించి నలాములుగొట్టి శివర సర్వాణమును చేసికొనినారు.

కోటి:—రూపాయలను కొలచి కొలచి విసుకైతి మానికన్నె బడుండి మున్న గోవిందరాజులగారు సర్వ సమర్థ నూమియని తాళపు చేతులిచ్చి పాత్రానీపాగ నేనుకొన్నాడు.

మండ:—చి! గు దర్శాధికారియగు యుబ్రహీంసాయుబునూ, మంగలి గురుగోవిందమును అగ్రహారీయనీ దాఖలుపూడి సంస్థయు

దో నపూడి ముసలమ్య, యాకూబు హుసేను గారలను విచారించారట. ఇక రేవో మావో తిట్టుకూడా చెబుతారట. ఒక రేమిటి మహా ప్రభూ! లంచమును గొనిన మాబంట్రోతుతో సహా సమీపిస్తున్నాడు.

కోటి:—ఆఖరకు అణాకానీకి అగ్గి పెట్టెను అమ్మిన చిన్న చీకటి దొంగతో సహా జమకడుతున్నాడు.

రంభ:—రంభ. కూడా జమకడుతున్నారా?

మండ:—మకట్టలసిన వారంతా జమకడుతున్నాడు.

రంభ:—నేనెందుకు జమకడతానూ నేను చీకటి వ్యాపారకురాలను కానుగా.

కోటి:—నీవుచేసే దంతా చీకటి వ్యాపారమేగా, లోగడనీవు సినిమాలో చిందులు వేయుటకు పదివేలు కాజేసి ఐదువేలకేగా వారికి నీవు రోజీమయిచ్చింది. అదంతా చీకటి వ్యాపారముకాదూ? అసలు నీబ్రతుకే చీకటి వ్యాపారమాయెను. కాబట్టి జమకట్టక తప్పదు.

రంభ:—జమకట్టుకొని వేమి చేస్తారా?

మండ:—జమకట్టుకొనిన ధనముతో పెద్ద పెద్ద యంత్రాగారాలను, కళ్యాణశాలలను నిర్మిస్తారుట. ఇంకా దేశీయ పరిశ్రమలను వృద్ధి రిస్తారుట, కళలను పోషిస్తారుట పంటకాలువలు తీయిస్తారుట, వెనుకపడిన జాతుల కొదువ తీరుస్తారుట,

పుర:—రోజుకు తా యెలక్షనలో ఖర్చుచేయింది. మిగతాదంతా రంభ పేరుతో నున్నది. ఇకవారు సన్నేమిచేస్తారో చూస్తాను.

కోటి:—అల్లుడుకు కొంతయిచ్చాడు. కూతురుకు కొంతయిచ్చాను. మిగతాదులూ భార్యగారి పేరుతో బ్యాంక్‌లలో మూలుగు తున్నది. గనుక నన్నుమాత్ర మేమిచేస్తారో చూస్తాను.

మండ:—సొంతన్నదంతా కటికిరొక్క మే గనుక యిప్పుడే పోయి పోస్తాను. ము సేయిస్తాను. ఇక సన్నేమి చేస్తారో చూస్తాను...

రంభ:—ముసలకు లంచాలిచ్చి విడుదలగా...

ముషి వేషముతో ధనుః—యుడు ప్రవేశించి:—మీకూ మీ రంభకూ వందనాలు మురహారాపుగాడూ...

ముషి వేషముతో నాగేశకూడా ప్రవేశించి:—మీ వారసులకూ మీ బేబారసులకూ, మీ మండలాధికారికీ, మీ కోటిజానకీ కూడా వందనాలు...

పురు:—మహాముఖులు మాలాగంటివారికి నమస్కారాలు చేయ కూడదు.

ధను:—మహా లంచగొండలకూ, మహాదోషి వ్యాపారకూ చేయ వచ్చును.

నాగేశ:—వేము ఋషులము గాము పురుషులమే. (అంటూ వేషము లను తీసివేయుదురు)

రంభ:—(గాభరాతో) మీర !

కోటి:—(అంతా బిత్తరపోయి) మా కన్నలలో దుమ్ముకొట్టినది మీ రేనా...!

పురు:—(విస్మయముతో) మీరు ఇంత గొర్రెచీరేస్తారన కోటిదు.

మండ:—మనలనే కాదు మన తాలూకువారినందరినీ మారు వేషాలతో తాట పూడతీశారుట...

కోటి:—గతాపైకై విచార మెందుకూ ?

రంభ:—సూయింటి కేల వచ్చారా?

నాగేశ:—మీ డెల్లరకూ శుభ లేఖలను యాయవచ్చాము.

ధను:—అంటే వచ్చే మంగళవారమునాడు మన ప్రగశు కళ్యాణులకు వివాహము గనుక శుభ లేఖను గొనివచ్చాము.

నాగేశ:—దీనితో పాటు గ్రామపంచాయితీ కమిటీవారి శుభ లేఖన కూడా గొనివచ్చాము. పుచ్చుకొని దయచేయండి కెడ్డలు (అని యిచ్చును.)

రంభ:—పాట...

"కళ్యాణమే కువర కళ్యాణమే॥ వైభోగము
చీకటిబే అలవారి! కళ్యాణమే కువరకళ్యా
ణము లంచగొండులకువారికి కళ్యాణమే
కువరకళ్యాణమే వైభోగము...

(అంటూ పాడునూ నృత్యముచేయుచుండగా తెరవొలిచును)

✱

15

[న్యాయ పరశీలనా శాలలో ప్రకాశం, కళ్యాణీ.
భాస్కరం, ధనుంజయుడు, నాగేశంగారలు తమ తమ న్యాయనియ
మిత పీఠాలపై యాసీనులై యుండగా తెర లేచును] ప్రార్థన.....
ప్రకాశం:—సిన్నటి శ్రీజున విచారించిన ద్రోహులకు విధించిన
తీర్పులను చెబుము...

ధనుం.—(రికార్డును చూచి) పెట్రోలు డీలరు పేరయ్యనువ్వు చేసిన
చీకటి నేరమునకు గాను యావదాస్తీని ప్రభుత్వము వశపరచు
కొని కుంబు పోషణకుగాను నెలకు నూరు రూపాయల భరణ
మును నును. (2) ఆహార పదార్థాలను నిలువచేసి తాతయ్య
యే ప్రజాసికానికి హెచ్చుధరలకు విక్రయించినో వారియొంట
నూరు కొరడా దబ్బలను కొట్టుచూ యావదాస్తీని ప్రభు
త్వము వశపరచు కొనును. (3) పోలీసు దళాధికారియై లం
కాలను గోసన యబ్రహీం సాయుబుకు వురిశిక్షి!
(4) సుబ్బి, సెట్టి; మంగలి గురుగోవిందం, అచ్చన్న సెట్టిలు చీకటి
వ్యాపారమును చేసినందున వ్యాపారార్హత లికుండా చేయడ
మైనది. (5) రామశాస్త్రీ, అగ్రహారీశదూ, సూరిబాబూ,
గోసాలశర్మలు ప్రభుత్వవ్యతిరేక లంచగొండులై నందున
ఉద్యోగములనుంచి తొలగించుటయేగాక వంశ పరంపరా వృద్ధ్యో

గొర్రెల లేకుండా చేయడమైవది. దోప్పలపూడి సర్వయ్య, దోనెపూడి ముసలయ్య యాకూబ్ హుసేన్, ఎట్టి వెంకన్నా, రామప్పంతులూ వీరు నిరుద్యోగులై, దార్జిలింగ్ పూరిత ప్రమాదోద్యమాలకు లేవదీయుచూ ప్రజానీకానిని రెచ్చగొట్టి ప్రభుత్వమును కూలదోయు దోషములుగా విశితమైనందున ప్రభుత్వ భవనములముందు తుపాకీతో కాల్చి వేయునట్లుగా తీర్పు యియడమైనది.....

ప్రశ్న.—ఇక విచారంపపవలసిన కోటిమని నిలుపుము.

జమాను.—కోటేశ! కోటేశ!

కోటి:—చిత్తం!

ప్రశ్న:—కమిటీవారి రిపోర్టు దాఖలాప్రకారం యీ నమమ నీవు దోపిడీవ్యాపారములో గణించించిన యధికలాభమును గైకొని వచ్చి జమకట్టుటకు సిద్ధముగా నున్నావా...?

కోటి:—నాకున్నది లోకుల కణఫణాదులకు కూడా చాలదు. వ్యాపారములో నాకంతా నష్టమేవచ్చింది. అధికాదలకు లంచాలు పోసిపోసి చేతులు కడుగుకొనినాను ప్రభూ!

ప్రశ్న:—నీవు రిపోర్టులో మూడుతున్నావు జాగ్రత్త సుమా!

కోటి—ఏలినవారికి వాస్తవము కే మరచిపోయిచున్నాను.

ప్రశ్న—సభ్యులారా! ఈ దేశద్రోహిని కనకరించి విడువరాదు. శిక్ష విధింపుచున్నాను. గొప్పోయి నకిబాబాదుగో కొండమంగలిజే రేవునుపడ గొంగొది సున్నపుబొల్లు బెట్టింది పూర గొడిదపై నెక్కించి ఊల్లా పూరేగించి పరాయపరచిన అస్త్రీని స్వాధీన పరచుకొనుదు.

జమాను:—ఇక పదనోయ్! పుంకోర్! నీబోటివారెక్కు జరిమానా వేస్తే బుద్ధివస్తుందా! ఇటువంటి కటికిదండనలు వేస్తే నేగాని బుద్ధిరాన. పదపుంకోర్ (అంటూకొరజాలతో గొర్రెగొంటూ తీసుకొని యేగుచుకు)

ప్రకా:—ఇక ముండలాధిపతి కూడా పిలవండి.

జమా:—ముండలాధిపతి! ముండలాధిపతి.

మండ:—చిత్తం!

ప్రకా:—ముండలాధిపతిగానూ? ఈ గ్రామకమిటి యలచనాపక్తికారము తమరు గైకొనిన ముండలాధిపతి ద్రవ్యమును జమకట్టుటకు సిద్ధమయియే వచ్చినారా?

మండ:—స్నేహితులు గనుక యుచితముగానే సహాయపడి యుంటి నేనూగాని తమ రనుకొనవిధముగా సంచరించి యుండలేదు.

ప్రకా:—వెండికంచా:ను లంచముగా గైకొనినది తమకుకాదా.

మండ:—లంచముగా గ్రహించలేదు.

ప్రకా:—ఈ పుత్రరములను తిలకించండి...

మండ:—విరోధులు సృష్టించారు.

ప్రకా:—రాజద్రోహి! న్యాయాధిపతివై యెన్నివిధాల దోచుకొని నదియూ మాకమిటి మాకు అక్షరాలా తెలియపరచియే యున్నది. గనుక నీకు తగిన దండన విధిపుచున్నాము యను భవింపుము. వీనికి నూరు కొరడాదెబ్బల శిక్షను విధిస్తున్నా ము. అప్పుడే దాచిన కటికిరొక్కమును యియకున్నచో అడ్డపాతలూ నిలుపువాతలూ వేసి యాపై నటకి పుష్పపాత రలో పూడ్చిపెట్టవలయును. ఇక తీసుకొనిపోండి.

జమా:—లంచములను గొని మాదావాలను త్రోసిపా రేసిన వోయధి కారీ! ఇక నీచ తరేగుతుంది లేపా! (అని గుడ్డుకొంటూ తీసు కొని యెగువరు)

ప్రకా:—రంభనుకూడా పిలవండి.

జమా:—రంభా! రంభా!

రంభ:—చిత్తం...

ప్రకా:—రంభా! కమిటి స్త్రీపై మోపబడిన నేరమునకు సమాధాన మీయగలవా...?

రంభ:—మోహంధకారులను కాపాడే వ్యాపారమును చేసినాను కాని చీకటివ్యాపారము చేయనేలేదు స్వామీ...?

ప్రకా:—సినిమావారికడ పదివేలరూపాయలను గ్రాని ధైరువేలకే నమ్మక ప్రతిమును వ్రాసి ఉచ్చితం నీవుకాదా? ఇంటిని నూరు రూపాయలకు అద్దెకిచ్చి పాతిక రూపాయలకే ఖరారునామా వ్రాయించకొని మురసికాటివారిని మోసగింపుచున్నది నీవు కాదా వ్యాపారమంతా చీకటివ్యాపారమనియే కమిటీపోర్టు చేయబడియున్నది. గనుక నమ్మకంలేనినైతే దుకొనిన ప్రవృత్తమును ప్రభుత్వపర మొనరింపుము. లేకన్న నీవుకూడ కఠినశిక్షకు గురికాగలవు...

రంభ:—చుహానందముగా నమ్మించి దేశారాధనతో తీవ్రత చేపమును ముగించుకొంటాను.

ప్రకా:—రంభా! నేటికి నీవు ధన్యరాలయి పోయినావు. నీవలన నీజాతికూడ పరమపావనమై పోయినది. నీ త్యాగా నికిసంతోషించి మెటనే నెలకు నూరు రూపాయల వేతన మీయించున్నాము అడుగవచ్చును.

రంభ:—సంతోషము...

ప్రకా:—ఇక పురపాలనాధికారిని పిలవండి...

జమా:—పురపాలకులవారూ! పురపాలకులవారూ...

పుర:—ఒప్పున్నాను...

ప్రకా:—మురహారావుగారూ! సమితివారి వేతన ప్రకారము నేరస్తుడ నని ప్రాప్తకున్నావా...?

పుర:—ఒప్పుకున్నాను...

ప్రకా:—నీవు ప్రజలకడ దోచుకొనిన సొత్తు రంభవలన ప్రభుత్వానికి చెందచున్నది. గనుక చట్ట నమ్మకముగా నీకు శిక్షను విధింపు చున్నాను...

పుర:—అనుభవించుటకు సిద్ధముగానే యున్నాను.

ప్రకా:—నీ మూలమున యనాదినుంచీ సకలవిధ శింసంపత్తులతో తుల

తూగిన యీ పట్టణము బలహీనమయిపోయినది. నీ మూలమున పరమ విఖ్యాతి గణించిన యీ మహాపట్టణము శాపభూయిష్టమయి పోయినది. వ్యభిచారముయ్యై పోయినది. లంచమయ్యై పోయినది. చీకటి మయ్యై పోయినది. దినదిన ప్రవర్ధమానమై అమరపురిని ధిక్కరింపజేసిన యీ పురము నానాటికి క్షీణించి వికలమైపోయినది. గనుక విడిచిన పురజనులు సహింపలేదు. నూతన ప్రజాప్రభుత్వ ప్రణాళికానుసారముగా కొరతకు వేసితిరి. అనుభవించుటకు యిక అరుగవచ్చును...

జమా:—పదా ప్రజాదోహి! ఇక నీయాటలు సాగవులేపదా (తీసుకొనిపోవుదురు) (తెర వాలను)

16

(తెర మధ్యలో 'బాపూజీ' నేతాజీ వగయిరాల ప్రతిమలు తాపటము చేయబడి వుండును. కళ్యాణి ప్రవేశించి ముగ్ధులు వేయుచుండను. ప్రకాశంగారు ప్రవేశించి వూచువాత్తులు వెలిగించును. పిదప రంభా, నాగేశం, భాస్కరం వగయిరా ప్రముఖులు ప్రవేశించి చూపించిన నాయకాగ్రణుల విస్మరించే జాతీయగీతములు ధక్తిపూర్వకముగా పాడి వేడికలపై యాసీనులగుచుండగా ధనంజయుడు పండ్లబుట్టతో ప్రవేశించి)

ప్రకా:—ఈరాడు ఆ స్యముగా వచ్చావేమోయ్!
 ధను:—బాపూజీ వనానికిపోయి పలువిధములైన ఫలాలను సేకరించుకొనివచ్చుటచే యిండుకలిడ్డవైపోయిది. చూచారా! బాపూజీ నాటిపోయిన మొక్కలకు మనము నీకు తోడిపోయుటచే ఫలితాని కొచ్చాయి. గనుక యిక ప్రజలంతా ఆరగింపవచ్చును.

ప్రకా:—నీ చేతియొడగానే సమాధిముగా పంచుకొనిపోయి ధనంజయూ;

ధను:—చిత్తం; అందుకే చూస్తున్నా (అని పంచినాయన అం దరూ అరగింతురు)

కళ్యా:—ఇక ప్రసాదం పని తీరిపోయినది.

ప్రకా:—ఇక ముఖ్యవిషయాలను గురించి ముచ్చటించుదాము. భాస్కరం మీ పోలీసు శాఖీయుల పరిస్థితులను గూర్చి ముగా నున్నాయా...?

భాస్క:—లాటీలు, పూటీగా తుప్పతిని పోతున్నవి సోదరా...?

ధను:—రహస్య పరిశోధక వర్గీయుల పరిస్థితులు కూడా డిటోగా నే పరిణమించాయి.

నాగే:—జైల్లన్న గబ్బిలాల పాలై పోయాయి మహాద భావా! ఇక కచ్చేరీలలో కుర్చీలనే విచారించుకోవాల సాచ్చింది...

ప్రకా:—ఎందుచేత...?

భాస్క:—నేరస్తులు కానుపించక పోవుటచేత.

ధను:—లంచగొండుల సంచలనమే లేకుండా పోవుటచేత.

నాగే:—దోపిడీ వ్యాపారకులు మంకుకై నా కానుపించకుండా పోవుట చేత.

భాస్క:—ఇక త్రాగుబోతులూ, జూదరూ, జూడలూ, చోరులూ, సోంబేకులూ ముచ్చుకై వా దొరకకుండా పోవుటచేత.

ప్రకా:—మంచిదేగా! ఇకమీకు పని పాటలు వేరేవిధముగా కలుగ గలవు.

కళ్యా:—ఎందుకని నిశ్శేషముగా దోచుకుంటున్నారేమిట పోయాలో గ్రాహ్యమైనదా?

భాస్క:—నేరస్తులకు తగిన దండనలను విధి పుట చేత కదా...

ప్రకా:—అందుచేతకూడా.

ధను:—కాదు! కాదు! నీ నా యను బేధము లేకుండా నేరస్తులకు పురి శిక్షలను వేయుటచేత కూడాను.

నాగే:—అదికాదు. ప్రభుత్వభవనముల ముందు ప్రోచాలలను తుపా కిలచే కాలిపించుటచేత.

కళ్యాణ:—పాలకులలో కట్టు తెగులు లేకుండా పోవుటచేతకూడాను

భాస్క:—ఇంకా వాతలు వేయించుటచేత; గొరిగించుటచేత కూడాను.

ధను:—జరిమానాలంటే నిర్లక్ష్యతనుచూపే ప్రజలకు బుద్ధివచ్చు! చేత

ప్రకా:—ఇప్పుడు నిజమును గ్రహింపగలిగావు.

రంభ:—చరసాలలంటే నీళ్ళచరలాటముగా చూచు ప్రజలకు ప్రస్తుత ప్రభుత్వమువారు తగిన దండలను విధి పుటచేతకూడా.

ప్రకా:—సత్యప్రికరమైన నీజవాబుకు మెచ్చుకొని నాను రంభా లేక పోతే మనము లోగడ పాలకులలానే కష్టనష్టాలకు గురియై పోయేవారము...

కళ్యాణ:—అవచూసంతర భయకంకరక్రూర చట్టాలను మనము శాసించ గలుగబట్టియే యీనాటి సామ్రాజ్యము రామరాజ్యమును ధిక్కరింపదల గలుగుచున్నది... మ యైకమత్యతనూ, మన ఖనిజ సంపత్తిని, మనసైనిక బంకోబస్తును, ఉత్పత్తిని శూచి పాత్యాచ్యులు భయనిహ్వములై పోతున్నారు. యే గాడైనా పాలకులు యీ రీతిగా పాలించినట్లు చరిత్రలో చదివినారా!

భాస్క:—భారతదేశములో యే గాడైనా ఓచ్చగాంగు లెక్కకు వొక్కడకూడా లేకుండా పోయాడా...

ధను:—అన్యోన్యమైత్రితో ప్రజలూ ప్రభుత్వ పాలకులూ వసియించు చుండబట్టియే దేశము కళ్యాణమయమై పోయింది.

ప్రకా:—ఇక కేంద్ర ప్రభుత్వముతో చర్చించి ఖాళీగానున్న కచ్చేరీలకు కళాశాలలగానూ, పరిశ్రమకార్యాలయాలగానూ, మారు స్థాము...

కళ్యాణ:—అనుపయోగకరమైన చరసాలలను ధర్మశాలలగాను, గో శాలలగాను, వైద్యశాలలగాను, మార్పుకొందాము.

ధను:—ఆపై స్థిరపడిన యధికారులు వ్యవసాయాస్తులని రుజువయి సచో వసతులను చూపుదాము కూడాను,

నాగే:—ఇతర దేశములపై నానారపడకుండా ప్రతివస్తువు మన దేశములోనే ప్రకృతి కాగలదు కూడాను.

ప్రకా:—మిత్రులారా! నేనుకదా సుదినము.

నీ॥ లంచగొండుల నెల్ల । త్రుంచివేయుటచేత
కీడు చేసెడివారు । నేను లేరు
దొంగ వ్యాపారుల । క్రుంగదీయుటచేత
పీడించు క్రోహు లీ । నాడు లేరు
బారచోడుల నెల్ల । చావతన్నుట చేత
పాడు రోగాదుల । రోడు లేదు
దండిగా పంటలు । పండించడము చేత
దాడి చేసెడి బీక । నాడు లేడు

కల్లు కారారు గ్రోలెడి । ఖులుల కనులు
కూడిపోవుటచేత యీ । నాడు మనకు
వాడనాడలగో లక్ష్మి । యూడకొనుచు
భారతాంబకు జేయుట । పాసుచుండె

ధను:—ప్రకాశం! కళ్యాణముంటుంది స్వాగతమియుచున్నది. దయ చేయండి...

నాగే:—పెద్దలారా మీ కళ్యాణసంస్థల్లో కల్నాలూ కానుకలూ చదివించుటకు వేచియున్నారు...

ప్రకా:—బంధు మిత్రులారా! చదివించుటను గురించి గుంచుక మనవిచేయుచున్నాను. వినండి లోగడ మన యీ దేశంలో కొంద రధికారులు నిర్లక్ష్యముగా లంచములను గైకొనినారు. మరికొంద రధికారులు ముఖూటములలో సెకార్మిక గానుతు లలో కల్లు కానుకలను మిషన్ యారకముగా దోపిడి వ్యాపారులడకూ, తమచేతికింద మెలగు యధికారులకడనూ చోచుకొనినారు. గనుక ముఖ్యముగా విమర్శిస్తే చెందుకూ

కళాం.

యవనవ్యవహారములో చేరినవనియే నా యభిప్రాయముగనుక
యికముందు యట్టివారిని కూడా మఱియొకచేయవలసియుండు
నని తెలియపరుపుము...

ధనుః— జై ప్రకాశ బాబుకు జై...

వాగ్గే— నూతనప్రభుత్వానికి జై!

మంగళం మహాన్ : శ్రీ శ్రీ శ్రీ

